

Liboje, december 1988

Leto 31 - Številka 2

LIBOJE

Celje - skladišče
D-Per

249/1988

1110882462,2

COBISS

OSREDNJA KNIJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

Zagrebski velesejem

Bruno Pižmoht

Letos je od 12.9. do 17.9.1988 potekal v Zagrebu mednarodni jesenski velesejem, ki se ga je kot doslej še vsako leto, udeležila tudi naša tovarna z nekaterimi novimi izdelki in dekorji.

V prvih dneh sejma je potekal tudi natečaj za dober oziroma najboljši dizajn za keramiko (tega se udeležujejo oblikovalci keramike, ploščic in porcelana) in steklo (za oblikovalce stekla).

Tega razpisa sta se letos udeležila tudi naša oblikovalca Bruno Pižmoht in Violeta Gobec s svojimi izdelki. Vse prispele izdelke je ocenila strokovna komisija in v obeh kategorijah nagradila najuspešnejše. Pri keramiki sta bili letos podeljeni dve enakovredni nagradi in obe sta dobila naša oblikovalca. Hkrati je bila podeljena tudi nagrada za najbolj uspešno tovarno v

celoti pri oblikovanju, tudi ta je pripadla naši tovarni. Violeta se je na sejmu predstavila z garnituro večnamenskih skled Korana, Bruno pa z jedilno garnituro 111.

Ta pomembni uspeh je v jugoslovanskem prostoru še utrdil naše mesto med vsemi ostalimi proizvajalci keramike, obenem pa je ta nagrada veliko priznanje našima oblikovalcema. Ob tem je treba povedati še to, da se Bruno že več let udeležuje tega natečaja in da je tudi redno med dobitniki nagrad.

Doseženega uspeha pa smo se razveselili tudi vsi v razvojni službi, saj je bilo v te izdelke vložena veliko skupnega truda; od oblikovanja samih biskvitnih izdelkov, novih glazur ter nazadnje glaziranja in brizganja najrazličnejših vzorcev.

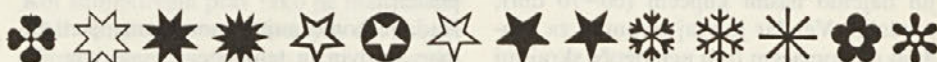
Brunu in Violeti še enkrat iskrene čestitke za nagrado, hkrati pa upamo in želimo, da to ni bil naš zadnji skupni uspeh.

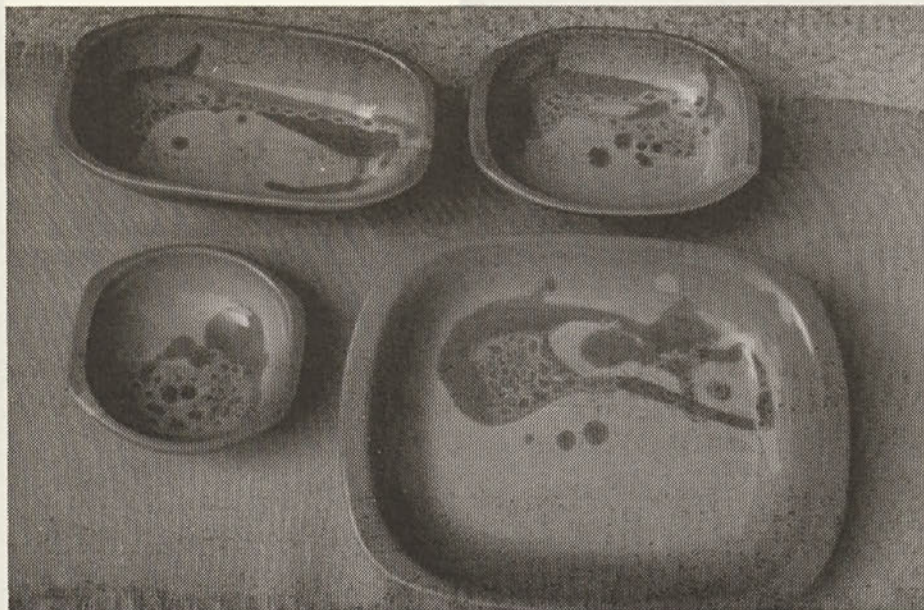
Romana Kostrevc

*Srečno, uspešno, zdravo
in zadovoljno novo leto 1989*

**ŽELIMO:
VODSTVO DELOVNE ORGANIZACIJE,
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
KIL, KRAJEVNA SKUPNOST LIBOJE,
PDP SVOBODA LIBOJE**

Violeta Gobec

Poslovanje v letu 1988 in predvidevanja za naprej

Približuje se konec leta in s tem čas, ko bomo ponovno spregovorili o rezultatih gospodarjenja v minulem obdobju. Kaj nam je prineslo to, za gospodarstvo izredno težko in razgibano leto? V Novo leto smo zakorakali kot enovita delovna organizacija. Ukinili smo namreč TOZD Keramika in TOZD Grafit ter skupnost skupnih služb. Za to spremembo smo se odločili zaradi zmanjšanja sestankov, številnih komisij po tozdih, velikega števila samoupravih aktov, kupov raznih dokumentov itd.

Začeli smo zelo spodbudno, predvsem smo izredno povečali izvoz, proizvodnja je bila v mejah planiranega. Končno nam je uspelo realizirati že več let načrtovani transportni trak iz livarne k pečem. Nadalje smo nabavili dve angleški liniji za lončke in skodelice. Investirali smo v novo trgovino v Mariboru, ki od začetka novembra že obratuje. Preko nje pričakujemo dobro prodajo naših izdelkov v naslednjih letih, predvsem zaradi bližine Avstrije in njihovih kupcev.

Glede osebnih dohodkov smo dokaj uspešno krmarili, kljub omejevalnemu interventnemu zakonu, ki ga je odredbodajalec proti koncu leta procej omilil in spremenil, tako da glede tega nismo imeli več težav. Vendar smo proti koncu leta vedno bolj prihajali v likvidnostne težave. Ugotavljamo lahko le, da so plačilni roki, ki jih dajemo našim kupcem (60–70 dni), predolgi. Vendar je vsaj trenutno za prodajo na domačem trgu nemogoče skrajšati

plačilne roke, ker se zaradi manjše kupne moči naša roba težje prodaja kot pred leti. Tudi več kot 200 odstotna inflacija nam nikakor ni v korist. Mi smo ji sicer skušali slediti, vendar je to nemogoče, ker je naša keramika že sedaj najdražja od jugoslovanskih proizvajalcev. Vhodne surovine in energija so se nam bistveno hitreje dražile kot naši izdelki. Predvsem so tu v prednosti organizacije, ki imajo monopol. To so predvsem elektrogospodarstvo, Petrol, embalažerji, prevozniki in drugi.

V prihodnjem letu bo potrebno marsikaj spremeniti v našem delu, če bomo hoteli zadržati trend, ki smo ga bili vajeni v zadnjih letih.

Predvsem bomo morali več in boljše delati. Dolga leta že govorimo o premajhni izrabi delovnega časa in o prevelikem škartu. Toda še nikoli nismo tega dvojega uspeli bistveno izboljšati. Vsakokrat si vse lepo zamislimo, toda, ko bi morali preiti od besed k dejanjem, se nam ustavi. Takrat smo vsi najbolj zaposleni, vsak dela najboljše, nihče ne more več sprejeti kakšnega dodatnega dela, norme so nam vedno previsoke, nemogoče je ukiniti kakšno režijsko delo tako v proizvodnji kakor v drugih službah. Vendar sem prepričan, da prihaja čas, ko bomo morali dobro pretehtati vsako delovno mesto in ugotoviti, ali je potrebno, ali je vsak posameznik na tem delovnem mestu dovolj zaposlen.

Nadalje bomo nujno morali zmanjšati zaolge surovin in tehničnega materiala. Tu

smo sicer že napravili določen napredek. Vendar bo nabavna služba morala bolj kot doslej spremljati razmere na tržišču, kupovati le najnujnejše in tudi najcenejše. Iz uvoza bo potrebno nabavljati material na krajše roke in čim manj na zalogo. Ne smemo si več privoščiti, da bi nam drag uvožen material mesece in mesece ležal v skladišču. Zavedati se namreč moramo, da je denar danes zelo drag, saj ga obremenjujejo visoke obresti. Tega se bomo morali začeti zavedati vsi zaposleni. Nujno bo potrebno zmanjšati tudi zalogo nedovršene proizvodnje. Naše planiranje bo potrebno bolj prilagoditi razmeram na tržišču.

Enako kot doslej bomo tudi morali spremljati razvoj keramike na zapadu in se prilagajati njihovem tržišču. V sedanjih razmerah velike gospodarske krize in vedno manjše kupne moči prebivalstva je izvoz gotovo naša edina prava usmeritev. Vedno in povsod poudarjamo, da je sodelovanje naše tovarne s krajem, v katerem delamo, vzorno. Tako bi moralo ostati tudi vnaprej.

Letos smo s polnim razumevanjem pomagali pri napeljavi telefonije v Libojah, pri razširitvi osnovne šole v Grižah in ne nazadnje nekaj malega tudi pri gradnji doma krajanov na Brnici.

Ob koncu želim, da bi se naša tovarna ob skupnem naporu vseh zaposlenih še naprej uspešno razvijala.

Vsem zaposlenim, kakor tudi vsem našim upokojencem, njihovim družinam in ostalim krajanom, želim v imenu družbenopolitičnih organizacij naše tovarne in tudi v svojem imenu **srečno Novo leto 1989.**

Mitja Urisek

Prodaja v letu 1988

Ob koncu leta se vedno ozremo nazaj in se ob doseženih rezultatih zamislimo. Navadno ugotovimo, da je bilo leto, ki se izteka še kar dobro, da bi rezultati lahko bili še boljši in da bomo v naslednjem letu gotovo bolje gospodarili. Letos tega ne moremo več, saj smo imeli problemov v preteklem letu čez glavo, drugo leto pa je lahko samo še slabše.

Stanje prodaje na domačem trgu je slabo, kar je logična posledica življenjskega standarda. Cene doma so slabe, saj jih znižujejo plačilni pogoji. Hiter izračun nam pokaže, da kupec, ki plača blago v 70 dneh, plača dejansko samo 39 % cene iz našega cenika. Od cene in našega prodajnega cenika je potrebno odbiti 31 % rabata trgovini in najmanj 30 % za financiranje odloženega plačila. Zakaj tako? Pritiski s stra-

ni trgovcev so vedno večji po podaljšanju plačilnega roka na 90 dni ali pa prodajo na konsignacijo. V naši branži smo poleg steklarne Boris Kidrič Rogaška Slatina edini, ki dajemo pogoje plačila 60 – 70 dni.

Vse druge proizvodnje porcelana in keramike v državi prodajajo z daljšimi plačilnimi roki ali na konsignacijo. Posledica takšne poslovne politike bo, da bomo nekatere kupce izgubili, nekateri pa bodo obseg bistveno zmanjšali.

Glede na to situacijo, ko je blago za domačega kupca relativno drago, mi pa od te cene dobimo vedno manjši delež, vidimo izhod samo v povečanem izvozu.

Za leto 1989 smo s kupcem v SZ uspeli skleniti do sedaj največjo pogodbo o prodaji cca 1.900.000 XSU (klirniških \$). Izvoz v SZ bomo poskušali še dodatno povečati s kakšnim vezanim poslom.

Na zahodu se situacija hitro spreminja. Za izdelke, ki so še do včeraj bili tržno pa tudi cenovno zelo interesantni, je povpraševanje bistveno padlo.

Hkrati pa se je ponudba teh izdelkov povečala. Tak primer je jumbo skodelica. Pred časom smo zanjo dobili 2.50 do 2.80 DEM, danes pa je na trgu pod 1.7 DEM (konkurenca).

Možnosti izvoza v prihodnje vidimo v prodaji celotne serije izdelkov v določenem dekorju in pa v namenski proizvodnji. Pri tem gre za lončke s točno določenimi motivi, napisi in podobno v velikih količinah.

Temu ustrežno se bomo morali organizira-

ti tudi v naši tovarni. Velik problem je v nestalnem izplenu prve vrste, saj bi ob boljšem % izvoz lahko povečali, imeli pa bi tudi manj ostankov za domači trg. S tem bi lahko tudi bolj zadovoljili domačega kupca in mu povečali asortiman.

Velik problem je tudi neizpolnjevanje dobavnih rokov, ki ima zelo dolgoročne posledice. Danes pri tako veliki ponudbi podrobnega blaga na trgu, trgovec ne želi poslovati z neresnim dobaviteljem. Dobro ime je težko ustvariti, zelo lahko pa ga je izgubiti.

Če želimo preživati kot kolektiv, bomo morali nekatere slabosti odpraviti in si zagotoviti stalno enako kvaliteto proizvodnje.

Glede na situacijo, ki ni lahka, pa se še vedno obnašamo kot, da živimo v zlatih časih, še vedno ne varčujemo in si ne prizadevamo za boljše gospodarjenje. Vedno znamo vprašati kakšne so naše pravice, za boljše delo pa nam ni veliko. Svoje dosežene pozicije smo pripravljeno braniti z vsemi sredstvi, ne glede nato kako to vpliva na rezultate. Upiramo se vsaki spremembi ali novosti, ki bi od nas zahtevala bolj kvaliteto in bolj premišljeno delo. Zaradi vse težje situacije na domačem trgu, ko imajo nekateri komaj še za vsakdanji kruh, se moramo obrniti v svet. Tam pa se srečujemo s konkurenco, kjer so te slabosti tako ali drugače že davno odpravili.

Pavel Tilinger

Problemi proizvodnje

Prav gotovo ni nobenega področja, ki bi se lahko pohvalilo, da nima problemov. Za proizvodnjo velja to še posebej! Letni plan daje globalni okvir kateremu se mora proizvodnja po količini, asortimanu in še bolj po vrednosti kar najbolj približati. Seveda še zdaleč ni vseeno ali je treba izdelovati 15 ali 50 artiklov v 20 ali 30 dekorjih, če je delež tretjega žganja 10 ali 30 odstoten in ne nazadnje ali je od te proizvodnje 30 ali 60 odstotkov namenjeno izvozu. Z navedbo števil smo torej pri bistvu, ki začne klobčič problemov odvijati naprej.

Problemi proizvodnje so objektivni in subjektivni. Meja med obema je zelo "elastična". Nič lažjega za mirno spanje je subjektivne probleme uvrstiti med objektivne. Tu je "inovativna dejavnost" na primerni višini. Ali je to v končnem rezultatu najboljše za žep? Brez tveganja lahko trdim, da ne.

Namen članka je navesti samo nekaj konkretnih primerov težav in njih posledice.

ce. Kvar bobna povzroči težave ne samo vzdrževalcem, ampak tudi izpad livne ali trde mase in s tem oteženo delo v strugarni, odnosno livarni. Predčasna nekontrolirana zaustavitev bobna za mletje lošča pomeni kasnejši pričetek dela linije za loščenje in nato čakanje na še tople izdelke v pakirnici, če gre za izvoz pri katerem smo pristali na zelo kratke dobavne roke. Kvar stroja za lepljenje ročk v strugarni pomeni izpad proizvodnje, po 16 skodelic vsako minuto. Minute pa tečejo tako hitro.

Vlaganje neustreznih izdelkov na tehnološko neprimerna mesta na vozičku peči za prvo, drugo in tretje žganje pomeni več slabih izdelkov in dodatno čakanje na posamezne izdelke v pakirnici. Pakirnico omenjam večkrat preprosto zato, ker se tu in že prej v razvrščevalnici pokažejo pravi rezultati našega dela. Seveda bi o medsebojnem vplivu del in nalog dobro ali slabo opravljenih v proizvodnji lahko napisal kar zajetno število strani.

Kot subjektivnih prav tako ne manjka objektivnih problemov. Dotrajan del strojne opreme, nestalna kvaliteta predvsem do-

mačih surovin, nenapovedane prekinitve električnega toka pri pečeh, pogosto spreminjanje asortimana na avtomatih in še drugi nič manj pomembni razlogi povzročajo, da je delež izdelkov slabe kvalitete večji kot si ga želimo.

Pomankanje manipulativnega prostora v vseh fazah proizvodnje je eden izmed ključnih problemov. Tu je treba poudariti predvsem značaj proizvodnje, pogojen z neprekinjenim obratovanjem peči. Delo v eni in delno v dveh izmenah ob pomanjkanju manipulativnega prostora s težavo zagotavlja planiran obseg proizvodnje. Občutljivost izdelkov na vsako neustrezno manipulacijo ne govori v prid delu v samo eni izmeni in delno v dveh. Lom izdelkov se povečuje ob koncu tedna, ko želimo pripraviti dovolj veliko zalogo izdelkov za prvo in drugo žganje preko nedelje. Kot vidimo so osebne želje delati v eni in največ v dveh izmenah in dejanske potrebe proizvodnje razhajajo. Mejo tega razhajanja postavljajo tržne razmere in poslovni rezultat tudi v naši delovni organizaciji. Žal, tako je, ne glede na vse lepo napisane pravice, ki jih imamo.

F. Matek

Linije za skodelice

V strugarni je bila 9. decembra puščena v proizvodnjo še druga nova angleška linija in končna sušilnica. Skupaj z linijo, ki je pričela delati 26. oktobra smo pridobili za polovico večje zmogljivosti za proizvodnjo lončkov bele barve in jušnikov. Linije so bile montirane ob kolikor toliko normalni ostali proizvodnji razen izpada sušilnice za jušnike za 4. tedne.

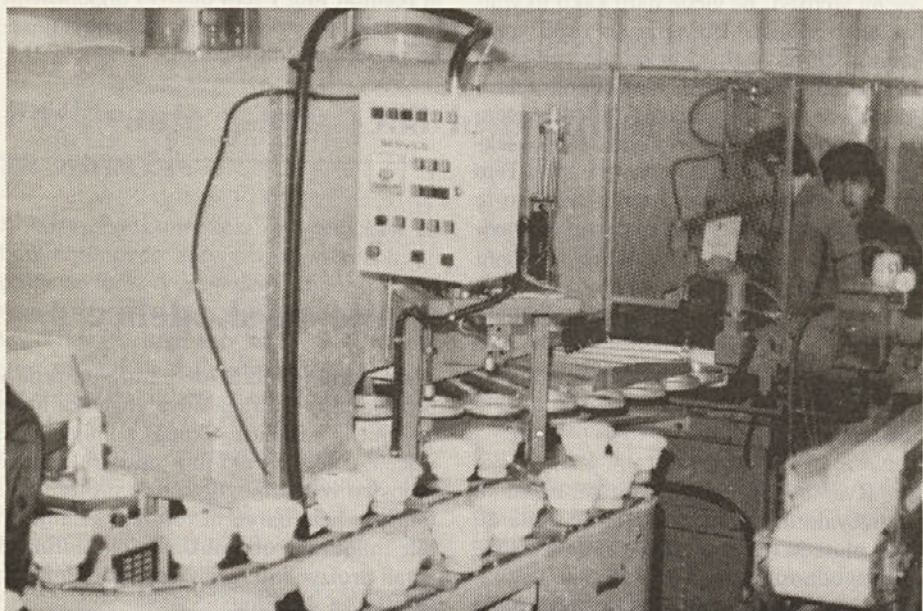
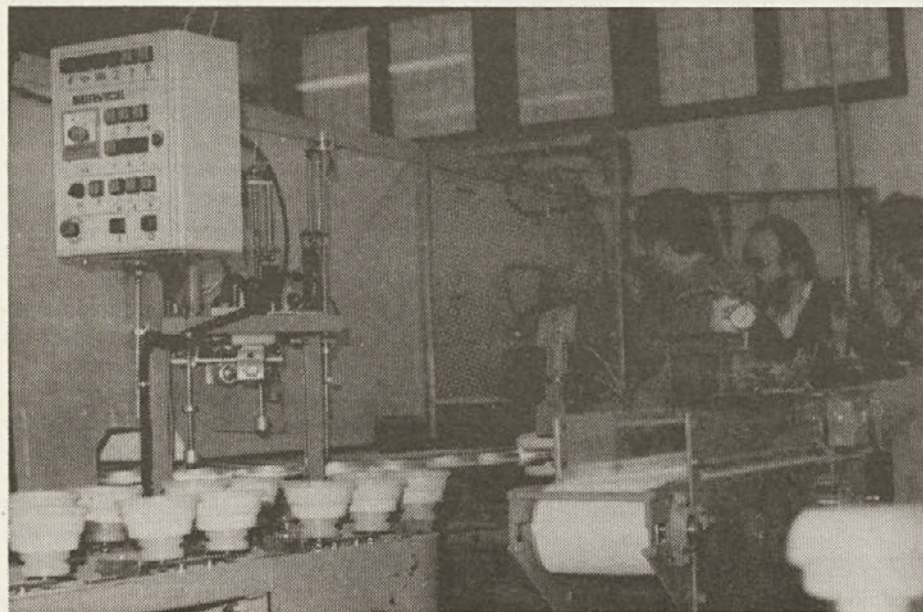
Ob tem smo prenovili ta del strugarne od tal do stropa.

Po uvajalnih težavah, ki so trajale pri beli kavi skoraj 3 tedne se sedaj dosega normalna proizvodnja. Največ zastojev je pri odpadu ročk vsled neenakomernega lepljenja in sušenja skodelic.

Glede na ceno novih angleških linij 207.000 angleških funtov (650.000 DM), ki jo bomo odplačali v dveh letih, bo potrebno stroje zaposliti v polnih dveh izmenah in to proizvodnjo prodati na zahodni trg.

Za dopolnitev proizvodnje skodelic in lončkov predvidevamo v naslednjem letu še nabavo več barvnega sitotisk stroja za direktno tiskanje na žgano glazuro.

B. L.

Nova angleška linija

Zemeljski plin

Po večletnih postopnih pripravah in delih smo v oktobru in novembru prevezali peči in kotle na zemeljski plin.

Spajanja plinovodov za propan butan in zemeljski plin so bila izvajana ob poldnevni ustavitvi in nastavitvi peči oz. potrošnikov. Vsi potrošniki so predelani tako, da omogočajo prehod nazaj na propan butan v nekaj urah.

Ker propan butan ostaja rezervno gorivo v primeru zastoja v dobavah ali velikih razlik v ceni.

Potrošnja zemeljskega plina je v pričakovanim. V novembru in decembru je njegova cena po enoti toplotne moči več kot 10 % nižja od propan butana.

Ob trenutnih izkušnjah je kvaliteta zemeljskega plina mnogo bolj konstantna in plin ne povzroča zimskih problemov, ki so se na izparilni postaji za propan butan že pričeli.

B. L.

Transportni trak livarne

Med večjimi pridobitvami letošnjega leta je prav gotovo tudi transportni trak iz obeh livarn do peči. S pripravami smo pričeli že v preteklem letu, glavna dela pa so potekala vse do meseca junija ko je bil dan v obratovanje.

Transportni trak livarskih izdelkov je odpravil prevoze z ročnimi vozički preko dvigala, oddelka peči in strugarne in gnečo pred pečo št. 1. Ročni transport je predstavljal precejšen delež loma in organizacijskih težav pri polnjenju vozov z raznovrstnimi izdelki. S trakom smo odpravili lom pri transportu in pridobili zalogo in eno in poldnevne proizvodnje, ki se je prej nahajala v oddelku. Poleg tega je omogočeno delavcem, ki polnijo vozove izbirati izdelke tako, da so čimbolj racionalno naloženi kar pomeni učinkovitejšo in kvalitetnejšo praznjenje po žganju.

Načrtovanje in izvedba sta bili zelo zahtevni zaradi prehoda traku skozi obe livarni (dve etaži), prehoda skozi streho peči in raznih ovir instalacij, podpor itd.

Trak je dolg 230 m, nosi 155 košar, za enkratno pot pa potrebuje 2 uri in 15 minut. Investicijska vrednost znaša 35 milijonov dinarjev.

V poizkusnem obratovanju s samim trakom ni bilo posebnih težav, precej slabše volje pa je povzročil vdor vročega zraka od peči v zgornjo livarno.

Povedati pa je treba, da smo vse naloge opravili sami in bi bili stroški v primeru, da bi dela izvajal zunanji izvajalec, ne primerno višji.

Vsem, ki so sodelovali pri izdelavi traku še enkrat vse priznanje. Želimo si samo, da bi bilo podobnih novitet čim več.

Novosti iz keramike

Keramični prstani za polnjenje bioreaktorjev

Cilindrični prstani nemške firme Vereinigte Fullkorper – Fabriken so izdelani iz specialne kislinoodporne keramike in se uporabljajo za polnjenje bioreaktorjev. Ta keramični material je mehansko zelo stabilen in predstavlja izreden inerten material za imobiliziranje mikroorganizmov. S tem pa se izboljša biološka razgradnja organskih nečistoč v industrijsko odpadnih vodah oziroma proizvodnji bioplina. Dimenzije prstana so 35 x 35 x 5 mm s poroznostjo 56 %.

Specialna keramika v Italiji

Italijanski nacionalni svet za raziskave je v okviru "Namenskega projekta" za obdobje od 1987 do 1991 namenil 88,5 mlrd. lir za raziskave specialnih materialov, namenjenih visoki tehnologiji, od te vsote pa je 28 mlrd. lir namenjeno za raziskave specialne keramike. Italija zavzema vodilno mesto v klasični keramiki, precej pa zaostaja v specialni keramiki.

Sedaj v Italiji ni proizvajalca keramičnega prahu, čeprav raziskovalci v okviru sveta

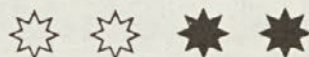
"Nacionalno združenje" sodelujejo z inštitutom Donegoni, kjer delajo na raziskavah keramičnega prahu.

Specialna aluminij nitridna keramika

Za posebne tehnične zahteve se vse bolj uveljavljajo keramični materiali. V to skupino keramike spada tudi aluminij – nitrid keramika, ki ima izredno širok spekter uporabe. Izdeluje jo nemška firma Heraeus. Aluminij nitrid je polikristaliničen material z dobro termično prevodnostjo in elektroizolacijskimi lastnostmi. Aluminijev nitrid ni strupen, zato pri pridobivanju in obdelavi niso potrebni posebni zaščitni ukrepi. Po termičnem koeficientu širjenja se primerja s silicijem.

Zaradi vseh teh lastnosti je aluminijev nitrid idealen material za mikroelektroniko, kjer se posebno zahteva toplotna prevodnost. Aluminijev nitrid hitro odvaja procesno toploto iz čipov, prav tako se uporablja v tehnologiji senzorjev, kjer je zaradi malega toplotnega širjenja primeren kot podloga. Uporablja se tudi v industriji brizgalk, keramične posode, predvideva pa se tudi uporaba v industriji kemijskih aparatov.

Po strokovni literaturi priredila
Iva Kač

PROBLEMATIKA HARISA

V mesecu juliju smo bili prisiljeni začeti z uvajanjem nove gline W-special (Češkoslovaška) v stružno in livno maso. Približno v istem času smo dobili glini Blatuša in Šabac-Bele vode z novih nahajališč. Lastnosti novih glin po raziskavah ZRMK Ljubljana so naslednje:

1. W-special:

to je glina kaolinskega tipa z zelo ugodnim dilatacijskim (razteznim) koeficientom in histerezo za našo vrsto keramike; ostanek na situ je ustrezen, masi da pri žganju izredno belino.

2. Blatuša:

v primerjavi s staro vsebuje veliko več prostega kremenca (41 %), dilatacijski koeficient je manjši (s tem se je zvišala točka sintranja), kar deluje neugodno, histereza je ugodna, glina se odžge svetleje (vzrok je v majhni vsebnosti Fe_2O_3 – manj kot 1 %; pri stari glini je bila ta vrednost okoli 3 %).

3. Šabac:

lastnosti so podobne kot pri Blatuši; glede na staro glino je slabša.

Tako smo v relativno kratkem času zamenjali praktično tri glin, kar je seveda zelo spremenilo lastnosti naše mase. Najbolj se je spremenil dilatacijski koeficient, točka sintranja se je zvišala, raztezek pod vplivom vlage pa se je zmanjšal. Te spremembe pa se seveda najbolj odražajo v ujemanju oziroma neujemanju z dilatacijskimi koeficienti glazur. Pri segrevanju in ohlajevanju se namreč biskvit in glazure ne razširjata in krčita enako. Kadar je dilatacijski koeficient biskvita večji kot glazure, pride pri ohlajevanju do odpada glazure, v nasprotnem primeru pa nastanejo lasaste razpoke – haris.

Nova sprememba mase je na glazuri, ki vsebujejo spojine cirkona, vplivala ugodno. Ravno nasprotno pa je pri glazurah 902, 318 in delno pri 662. Pojav harisa je bil zlasti izrazit pri rdeči selenski glazuri.

Vendar pa neujemanje dilatacijskih koeficientov ni edini vzrok za nastanek harisa. Nanj vplivajo še:

- neodpornost glazure na nateg, (ki je pri nastanku harisa zelo velik)
- elastičnost glazure
- oblikovaje sloja med biskvitom in glazuro
- debelina glazurnega sloja
- temperatura in čas žganja, predvsem pa stalnost le-teh
- atmosfera v peči

Za odpravo harisa so bili uvedeni naslednji ukrepi:

1. Sprememba mase

Testirali smo vse posamezne glin in njihove različne kombinacije, žganje na različnih temperaturah; spreminjali smo količino marmorja in stekla ter opazovali njun vpliv; poskusili smo s predmletjem ostril v masi. Na podlagi teh poskusov smo določili trenutno najugodnejše pogoje:

- predmletje kremenca, stekla in glin Karačevo
- povečanje količine marmorja v masi
- zvišanje temperature prvega žganja z 950° na 980° C

2. Sprememba glazure

Dilatacijski koeficient smo skušali korigirati z različnimi dodatki: valastonit, kremenčev pesek (grobo in fino mlet), ultrox 500 W, cinkov oksid, frite z različnimi dilatacijskimi koeficienti, borov oksid, talk, kreda, kriolit, marmor, glazurni dodatki različnih tujih proizvajalcev.

Iz vseh teh številnih poskusov smo določili naslednje spremembe:

- za 902: uvedba SiO_2 in Ultoxa (s predmletjem) na račun zmanjšanja frite 9442
- za 318: zamenjava frite 9434 s 3379 ter dodatkom valastonita
- pri ostalih glazurah smo izločili kriolit. Kljub tem ukrepom so še vedno prisotni različni problemi, ki jih bomo skušali odpraviti z morebitno novo maso in glazurami, ter s sodelovanjem vseh v proizvodnji.

Z LINEO V BOLJŠI JUTRI

4. novembra smo v Mariboru, na lepo preurejenem Lentu, odprli s sovlaganjem Keramične industrije Liboje, Steklarne Boris Kidrič Rogaška Slatina in Steklarne šole Rogaška Slatina specializirano prodajalno z imenom LINEA.

Prodajalna se nahaja v pritličju stare enonadstropne hiše, ki stoji neposredno ob znanem gostišču "Stara trta."

LINEA je naša prva prodajalna, v kateri se bo prodajala samo prvovrstna keramika in kristal. Če bo prodajalna opravičila

razstavne oziroma prodajne površine delili v razmerju 45 + 45 + 10 %.

Pri opremljanju izložb in razstavnih površin so izvajalci vseh treh podjetij pokazali veliko mero domiselnosti in s tem dodali svoj delež, da je prodajalna resnično takšna kot smo si jo želeli.

Ob vstopu v prodajalno kupec ne ve ali naj občuduje bogatstvo oblik in barv razstavljenih keramike in kristala ali razkošne lestenice, ki jih je posebej za LINEO izdelala steklarna Rogaška Slatina.

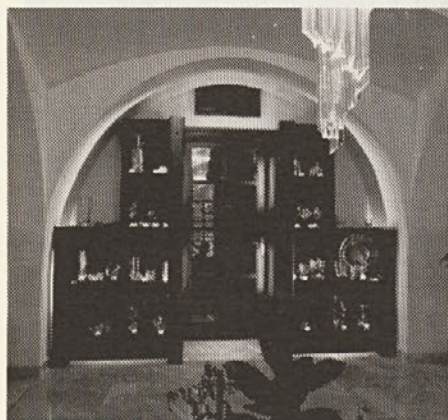
Do sem vse lepo in prav! Kako pa naprej, bo dejal marsikdo med vami. Sovlagateljima imata na tem področju precej več izku-

šenj, zato nam njihov optimizem za začetek povsem zadošča.

Ne smemo pozabiti, da postaja Lent srce Maribora, skozi katerega gre reka turistov v vseh smereh. Nenazadnje so blizu sosedje katerih okus in kupna moč nista za zamenariti.

Če temu dodamo še prvovrstno ponudbo, uspeh ne sme izostati. Čas bo kaj kmalu pokazal, če merimo v pravo smer, zato si vsi skupaj zaželim, da optimizem ni bil pretiran in bomo zadovoljni z rezultati simpatičnih prodajalk.

P.I.

trditev v naslovu je seveda še vprašanje, vsekakor pa je že čas, da tudi v tej obliki pokažemo in ponudimo kupcem vse kar smo sposobni izdelati.

Pri izdelavi tehnične dokumentacije za dokončanje lokala smo morali upoštevati stroga merila, ki veljajo na Lentu in za katere skrbi Zavod za izgradnjo Maribora. Projekte za dovršitev gradbeno obrtniških del in opremo prodajalne je izdelal Janez Brečko, dipl.ing. arh. z RC Celje. Da je delo dobro opravil dokazuje tudi podatek, da ostro in strogo oko ZIM-a ni imelo pripomb.

Kljub večjemu številu ponudnikov iz Maribora, so bila gradbeno obrtniška dela oddana kot najugodnejšemu ponudniku podjetju GO-KOP iz Rogaške Slatine. Za izdelavo in montažo opreme pa smo izbrali "Mizarstvo" prav tako iz Rogaške Slatine. Oba izvajalca sta delo opravila v skupno zadovoljstvo vseh pravočasno in kvalitetno.

Prodajalna obsega skupaj 150 m² od katerih je prodajne površine 80 m², skladišča 52 m², ostala površina pa je namenjena za pomožne prostore (garderobo, sanitarije in pisarno).

Celotna investicijska vrednost prodajalne vključno z nabavo objekta znaša 240 mil. dinarjev. Sovlagateljima smo si stroške in

Oh, te spremembe

Vsaka delovna organizacija, tudi naša ni nobena izjema, se mora v težjih pogojih gospodarjenja prilagoditi spremembam na tržišču ali pa nazaduje, odnosno propade. Trditev je preprosta, kruta, vendar resnična. Se tega dovolj zavedamo?

Morda, vendar ne dovolj. Vse preveč je prisotno razmišljanje; bo že kako; zato je včasih najbolj preproste spremembe težko uresničevati. Ne trdim, da nič ne spreminjamo, vendar se spremembam prilagajamo z zavestnim, pa tudi podzavestnim odporom. Vse novo že vnaprej zadeva na potrebne in še bolj na nepotrebne pomisleke. Priznam, posameznika spremembe postavljajo v položaj, ko je treba znanje predvsem dopolniti. Pa naj gre za enostavno ročno spretnost ob novem stroju, pogojeno z drugačnim načinom delovanja, kot tudi za teoretična znanja, ki pojasnjujejo delo stroja na neki višji tehnološki ravni. V osnovi vse lepo in prav, dokler ne pridemo do ugotovitve, da je treba storiti tudi kaj konkretnega. Petra prestaviti, kjer je bil prej Jaka, in Micko, kjer je bila prej Pepca. Vse v cilju, da sposobnosti posameznika omogočijo nemoteno delo stroja ob doseganju ustrezne kvalitete in količine izdelkov.

Tudi doma je približno tako. Vsakdo, ki se je zaradi finančnih možnosti in seveda želje po novem, boljšem, "prešaltal" od fička na boljši avtomobil, je najprej vozil s hitrostjo, ki jo je bil navajen pri fičku. Potem pa se je začel spraševati, čemu je sploh kupil boljši in dražji avto, in začel voziti hitreje brez ogrožanja sebe ali ogrožanja ostalih udeležencev v prometu. Preprosto, izkoristiti nov avto in na cilj prispeti hitreje, ob enakem ali zmanjšanem naporu. Primerjati je možno še več področij.

Izvoz je v letu 1988 povečan vrednostno in količinsko. Na tujih tržiščih so zahteve po vedno krajših rokih dobav za nove ali delno nove izdelke. Spreminjati je zato potrebno obliko, dekoracijo in, priznajmo, spreminjati in prilagajati je treba tudi organizacijo, predvsem v smislu prestavljanj na opravljanje del in nalog, ki so najbolj potrebna. **Na tržišču ne prodajamo opisa del in nalog, ampak izdelke.** Tega se nekateri ne zavedajo dovolj.

Še enkrat primerjava. Doma mora vsak družinski član prispevati po svojih sposobnostih in dejanskih potrebah, če hoče, da bo vzdušje lepo in standard primeren. Isto velja za delovno organizacijo in širšo družbeno skupnost. Moč in uspešnost posameznika je v moči kolektiva, v katerem deluje. Velja pa seveda tudi obratno. Ni uspešnega kolektiva brez uspešnih posameznikov.

F. Matek

RAČUNALNIŠTVO V NAŠI DO

Tehnološki razvoj v svetu in vključitev v mednarodno delitev dela silijo tudi našo delovno organizacijo na prehod od ročne obdelave podatkov na računalniško vodenje informacijskega sistema.

Informacijski sistem v DO je kot živčni sistem pri človeku, ki zbira vrsto podatkov in jih posreduje v možgane, da človek lahko primerno ukrepa. V informacijskem sistemu je računalnik tisto osrednje mesto, kjer se zbira podatke, se jih shranjuje ter predeluje.

Informacijski sistem ni samemu sebi namen. Služi za odločanje. Odločitev brez informacij ni, vsaj pravih ne. Informacijski sistem, ki služi za odločanje, je upravljalni informacijski sistem.

Seveda takega upravljalnega informacijskega sistema ni mogoče zgraditi čez noč. Tudi ga ni mogoče uvesti v celoti naenkrat. Prav zaradi tega se celotni sistem razbije na posamezne podsisteme. Vendar teh podsistemov ne smemo obravnavati ločeno od celote ali kot primarno: vidimo drevo, ne vidimo vej. Takemu pristopu pravimo sistemski pristop.

Pojektiranje takega sistema je dolgotrajno delo. Tega dela ne morejo opraviti samo strokovnjaki. Tu mora sodelovati uporabnik, ki je največji poznavalec svojega dela. Seveda pa je potrebno uporabnike tudi pripraviti na sodelovanje, jih seznaniti z možnostmi, ki jim jih nudi sodobna informacijska tehnologija.

Tako smo tudi pri nas naredili prve korake pri uvajanju računalništva. Ker nimamo v DO strokovnjakov s tega področja, smo se povezali z Računalniškim inženiringom – RING iz Žalca, kjer delajo programe. Z njihovimi nasveti se je tudi lažje opredeliti, kakšni računalniki (hardware) se naj nabavijo.

Po posnetku celotnega poslovanja in pretoka dokumentacije v KIL, smo s tov. Uplaznikom naredili terminski plan, po katerem bi naj potekale nabave in uvajanja programov pri nas. Zajeli bi naj naslednja področja:

- glavna knjiga in saldakonti (že instalirano)
- osebni dohodki
- osnovna sredstva, drobni inventar
- blagovno poslovanje
- spremljanje proizvodnje
- kadrovska evidenca

Glede hardware smo se odločili za PC. So dosti cenejši kot veliki računalniki in omogočajo sestavo celotnega sistema po korakih.

Velikosti in zmogljivosti računalnikov so odvisne od vrste obdelave, kako velike bodo podatkovne baze, števila mesečnih vnosov itd.

Z nabavo teh programov pričakujemo veliko sprememb: možnosti izdelave raznih

analiz (ki danes zaradi borbe s časom niso možne), ažurno stanje zalog v skladiščih, mesečni in dnevni pregledi, bruto bilance, itd.

Da bomo čimprej premagali začetne težave, bo potrebno veliko sodelovanja vseh delavcev, ki bodo posredno oz. neposredno vezani na delo z računalnikom. Vodilni delavci naj razmišljajo, kako bi iz dobljenih izpisov iz računalnika iztržili čim več koristnih podatkov za poslovanje. Vsi ostali delavci, katerih dela in naloge bodo vezane na delo s PC, pa naj sprejmejo delo z voljo, željo po dodatnem znanju in napredu naše delovne organizacije.

KT

Samoupravljanje v letu 1988

S 1.1.1988 je Keramična industrija Liboje začela poslovati kot enovita delovna organizacija. V ta namen so delavci TOZD Grafit in TOZD Keramika na referendumu dne 23.12.1987 sprejeli Samoupravni sporazum o združitvi v enovito delovno organizacijo Keramično industrijo Liboje, p.o. Kasaze 34, Petrovče in Statut delovne organizacije Keramične industrije Liboje – Celje, p.o. Kasaze 34, Petrovče.

V enoviti delovni organizaciji tako lažje zagotavljamo:

- uresničevanje samoupravnih proizvodnih odnosov
- ustvarjanje večjega dohodka in razvijanje materialnih temeljev dela in družbeno-ekonomsko smotrno gospodarjenje z družbenimi sredstvi
- smotrno in na ekonomskih temeljih zasnovano delitev dela
- celovitejšo zadovoljevanje skupnih potreb in uresničevanje perspektive nadaljnjega razvoja.

V začetku leta smo na delavskem svetu sprejeli Plan za leto 1988, po katerem smo planirali 3.620 ton proizvodnje keramičnih in grafitnih izdelkov v vrednosti 17.433.054.000,– din. Planirana proizvodnja je količinsko za 2 % višja od realizacije 1987 ter vrednostno višja za 145 %. Planirana proizvodnja je 3.620 ton keramičnih izdelkov v vrednosti 17.081.450.000,– din, oziroma 8 % več količinsko in 165 % vrednostno od realizacije 1987. DO planira v letu 1988 samo izvoz keramičnih izdelkov in to 1000 ton v vrednosti 3.615.000.000,– din, od tega na klirinški trg 400 ton v vrednosti 2.146.000.000,– din in na konvertibilni

trg 600 ton v vrednosti 1.469.000.000, – din. V letu 1988 se planira 579 zaposlenih, kar je 0,5 % porasta glede na leto 1987. Porast storilnosti na zaposlenega planiramo količinsko za 1 % in vrednostno za 143 %. Glede na planirano proizvodnjo in planirano število zaposlenih bo storilnost na osnovi opravljenih ur dela po planu padla za 1 % količinsko in porastla za 138 % vrednostno.

Plan bruto osebnih osebnih dohodkov za leto 1988 je izdelan na osnovi novembrskega OD (1987) na zaposlenega s planiranim 90 % povišanjem.

Sprejet je bil tudi stabilizacijski program za leto 1988, s katerim smo si zadali naloge, da bomo bolj delali, smotrnejše uporabljali materiale, postrili delovno in tehnološko disciplino, da bomo delali po svojih najboljših močeh ter povečali kvaliteto izdelkov.

Odobreno pa je bilo tudi sofinanciranje nakupa industrijske prodajalne stekla in keramike v Mariboru, skupaj s Steklarno Boris Kidrič in Steklarsko šolo iz Rogaške Slatine. Otvoritev industrijske prodajalne stekla in keramike, ki se imenuje LINEA, je bila 4.11.1988. V mesecu februarju smo sprejemali Inventurni elaborat ter Zaključni račun za leto 1987. Po tem zaključnem računu smo poračunali in izplačali osebne dohodke delavcev v višini 30 % enomesečnega OD, pri obračunu OD za mesec februar 1988 pa se je vrednost točke povečala za 20 % iz sredstev za BOD tekočega leta.

Na zboru delavcev je bil sprejet Pravilnik o delovnih razmerjih, usklajen z določili Zakona o spremembah in dopolnitvah ZZD ter Zakona o sanaciji in prenehanju organizacij združenega dela, sprejete tega pravilnika pa je narekovala tudi reorganizacija naše delovne organizacije.

V mesecu marcu smo imeli volitve v samoupravne organe, imenovali pa smo tudi izvršilne organe delavskega sveta (o tem smo pisali že v prejšnji številki Keramika). Na referendumu 10. 3. 1988 pa smo sprejeli Pravilnik o urejanju stanovanjskih zadev delavcev Keramične industrije Liboje.

V zvezi z reorganizacijo ter na podlagi določil Statuta delovne organizacije Keramične industrije Liboje – Celje, p.o. Kasaze 34, Petrovče smo do konca letošnjega leta tudi dolžni uskladiti vse Samoupravne akte z določbami tega statuta. Zato je delavski svet na svojih sejah v letošnjem letu sprejel naslednje Samoupravne splošne akte:

- Pravilnik o kratkoročnem kreditiranju
- Pravilnik o varstvu pri delu
- Pravilnik o načinu vodenja arhiva DO in hrambi poslovne dokumentacije
- Pravilnik o ustanovitvi in izdajanju glasila DO KIL Libojski keramik
- Pravilnik o razdeljevanju, vzdrževanju in obnovi počitniških objektov za letni odih delavcev

- Pravilnik o ravnanju z odpadki in Poslovnik o čiščenju kanalizacijskega omrežja KIL
- Pravilnik o Splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti
- Pravilnik o oblikovanju cen proizvodov

- in storitev ter o pogojih prodaje za KIL
- Pravilnik o načinu in pogojih za delo upravljalcev vozil ter o notranji kontroli za izvajanje predpisov iz varnosti cestnega prometa.

KB

Delo disciplinske komisije od 1.1.1988 dalje

Konec lanskega leta je pričel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o združenem delu, ki je bil objavljen v Ur. listu SFRJ št. 85/88. Novela Zakon o združenem delu prinaša novosti tudi na področju disciplinskega postopka.

Glavne novosti pa so:

1. Novela poudarja, da ugovor, ki ga vložijo delavec, zadrži izvršitev odločbe disciplinske komisije. Tako se odločitev disciplinske komisije v nobenem primeru ne more izvršiti, dokler ne odloči o ugovoru delavski svet. To velja tudi v primeru, če delavski svet ne odloči v roku 15 dni in če delavec v nadaljnjih 15 dneh od preteka tega roka ne uveljavlja sodnega varstva. Tako velja, da molka delavskega sveta ni možno šteti v škodo delavca in da delavec, ki mu je izrečen disciplinski ukrep z odločbo disciplinske komisije, lahko brez tveganja počaka do odločitve delavskega sveta. Če bo delavec v primeru molka drugostopnega organa sprožil postopek v zakonitem 15-dnevem roku po preteku 15 dni od vložitve zahteve, potem bo moralo sodišče združenega dela odločiti o zakonitosti odločbe disciplinske komisije in s svojo odločbo nadomestiti odločitev ugovornega organa. Ugovorni organ pa lahko tudi med sodnim postopkom vse do pravnomočnosti sodne odločbe odloči o ugovoru. Jasno pa je, da bo imel delavec tudi zoper to odločbo, ki je bila sprejeta po preteku 15-dnevnega roka, možnost uveljaviti sodno varstvo pred sodiščem združenega dela.
2. Z novelo Zakona o združenem delu je poudarjeno načelo, po katerem delavcu ne more biti izrečen strožji disciplinski ukrep ob reševanju njegovega ugovora, to velja samo v primeru, da je ugovor vložil samo delavec. To načelo pa ne velja v primeru, če ugovor vložijo organ, ki je zahteval uvedbo disciplinskega postopka oziroma če vložijo ugovor poleg delavca. V primeru, če ugovarja organ, ki je zahteval postopek, lahko delavski svet izreče delavcu še milejši ukrep od tistega, ki mu ga je izrekla disciplinska komisija ali pa namesto ukrepa ustavi disciplinski postopek, če spozna, da delavec ni odgovoren za očitano kršitev delovne obveznosti.

3. Z novelo Zakona o združenem delu sta dobila aktivno legitimacijo za sprožitev postopka pred sodiščem združenega dela tudi družbeni pravobranilec samoupravljanja in organizacija združenega dela. Do novele Zakona o združenem delu je bilo nesporno, da lahko sodno varstvo zoper dokončno disciplinsko odločitev zahteva samo prizadeti delavec.

4. Novela Zakona o združenem delu je poenostavila sestavo disciplinske komisije, saj je opuščena udeležba zunanje člana.

(Iz Pravne prakse št. 7/88)

Dne 24.2.1988 smo na zboru delavcev sprejeli Pravilnik o delovnih razmerjih, ki poleg zgoraj navedenih sprememb vsebuje še vse ostale novosti po Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o združenem delu.

In sedaj na kratko še o delu disciplinske komisije v letošnjem letu.

Disciplinska komisija se je sestala šestkrat ter izrekla trideset (30) disciplinskih ukrepov, v 10 primerih pa je ugotovilo, da delavci niso odgovorni za očitano jim kršitev.

Izrečeni so bili naslednji disciplinski ukrepi:

I. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, ki se pogojno odloži za dobo 1 leta

1. Delavcu Antonu BUČEJU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
2. Delavcu Edu KRIŽNIKU, zaradi neopravičenega izostanka z dela in malomarnega ter neresnega odnosa do dela
3. Delavcu Miloju ČOBANOVIČU, zaradi odklonitve zadanih nalog

II. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, ki se pogojno odloži za dobo 6 mesecev

1. Delavcu Bogdanu PERETU, zaradi uživanja alkohola
2. Delavcu Viktorju KOZOVINCU, neopravičen izostanek z dela, vinjenost na delovnem mestu
3. Delavcu Janezu OŠLAKU, neopravičen izostanek z dela, neopravičeno za-

- puščanje delovnega mesta in DO med delovnim časom
- Delavki Mariji FLORJANU, netočno prikazovanje rezultatov svojega dela
 - Delavcu Antonu BUČEJU, zaradi neopravičenih izostankov
 - Delavcu Milanu VIDEČU st., zaradi vinjenosti na delovnem mestu
 - Delavcu Feliksu KRAJNCU, zaradi odklonitve zadanih nalog.

III. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, ki se pogojno odloži za dobo 3 mesecev

- Delavcu Darku PINTERJU, zaradi odklonitve zadanih nalog
- Delavki Mihaeli KROFLIČU, zaradi netočnega prikazovanja svojih rezultatov dela

- Delavcu Slobodanu ČIŽIČU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- Delavki Marjani VUČER, zaradi neopravičenega izostanka z dela.

IV. RAZPOREDITEV NA DRUGA DELA IN NALOGE za dobo enega leta

- Delavcu Andreju KEKIČU, zaradi odčititve keramičnih izdelkov
- Delavcu Miroslavu METELKU, zaradi odčititve keramičnih izdelkov.

V. RAZPOREDITEV NA DRUGA DELA IN NALOGE za dobo treh mesecev

- Delavki Jožici LIPIŠNIKU, zaradi nevestnega in malomarnega opravljanja delovnih dolžnosti.

VI. JAVNI OPOMIN

- Delavki Nevenki POTOČNIKU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- Delavcu Iztoku MUHEDINOVIČU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- Delavcu Henriku HALUŽANU, zaradi malomarnega opravljanja delovnih dolžnosti in kršitev določb iz varstva pri delu.

Desetim delavcem je disciplinska komisija izrekla disciplinski ukrep OPOMIN, v desetih primerih pa je disciplinska komisija delavcem poleg disciplinskega ukrepa naložila še povračilo pavšalne odškodnine.

Breda Kos

GIBLJIV DELOVNI ČAS

V naši DO smo o drugačni organizaciji delovnega časa razmišljali že dalj časa. Bolj resno smo se te zadeve lotili v tem letu. Z analizo smo ugotovili, da bi brez večjih težav uvedli gibljiv delovni čas v oddelkih livarna, pakirnica, slikarna, razvrščevalnica, grafit in skupnost strokovnih služb. Pri ostalih oddelkih pa bi bilo potrebno sčasoma proučiti posamezna opravila in naloge glede na celoten potek dela in predpisati ustrezen delovni čas, zaradi večje učinkovitosti in boljše organizacije dela.

Zaposleni, predlagani za gibljiv delovni čas, predstavljajo cca 50 % vseh zaposlenih v KIL. Če odmislimo tiste, ki so vezani na organiziran prevoz, predstavljajo leti cca 40 % vseh zaposlenih v KIL.

Osnovni razlogi, za uvedbo gibljivega delovnega časa so boljša izraba delovnega časa, večja humanizacija dela in boljša organizacija dela.

Gibljiv delovni čas ima obvezen del, ki je bil predlagan med 6.95 – 13.95 oziroma, najkasneje med 7.05 – 14.05.

V tem časovnem razdobju morajo delavci biti na delu. Prosta izbira dela velja za čas med 5.95 – 7.05 in 13.95 – 15.05. Največje dovoljeno število ur na dan je 9 ur oziroma najmanj 7 ur v predpisanem obdobju.

Dovoljen minus ur je 10 komulativno na mesec, ki se lahko prenese tudi v naslednji mesec, vendar pa stanje ur konec leta ne sme biti minus. Zato mora delavec te manjkajoče ure nadoknaditi z delom ali pokriti z dopustom.

Po sklepu KO KIL imamo od 1.11.1988 do konca leta 1988 poskusno obdobje gibljivega delovnega časa v oddelkih, katere

je predlagala služba organizacije in analize. Na osnovi ugotovitev iz tega obdobja, predlogov sindikalnih skupin in začetnega predloga službe organizacije in analize, bo DS KIL omogočeno lažje sprejemanje odločitve o uvedbi gibljivega delovnega časa.

Tatjana Novak

Stanovanjska problematika v letu 1988

Stanovanjska problematika je še vedno pereče vprašanje v naši družbi in prav tako v naši delovni organizaciji. Stalno se srečujemo z dilemo, kako zagotoviti enakopravnost pri dodelitvi razpoložljivih stanovanj ali pri reševanju stanovanjskega standarda tistim delavcem, ki že imajo, vendar neustrezno, rešen ta problem, ali tistim delavcem, ki si s svojimi lastnimi sredstvi in delom poskušajo zgraditi topel dom. Dilem in problemov ne bi bilo toliko, kot jih je, če bi imeli dovolj finančnih sredstev, da pričnemo z gradnjo bloka in da vsem prosilcem dodelimo solidne zneske dolgoročnih stanovanjskih posojil.

Ker finančnih sredstev v letu 1988 in kot kaže tudi v bodočem letu nimamo niti za nakup garsonjere, (ki bi po ponudbi za december 1988 stala 76.778.000, din) bomo pač morali reševati problematiko stanovanj tako kot doslej z dodeljevanjem stanovanj, ki so se in se bodo sproščala z izselitvijo nosilcev stanovanjske pravice.

Na tak način smo uspešno rešili v letu 1988 le štiri prosilce od osemnajstih na prednostni listi.

V marcu 1988 smo razpisali dolgoročna stanovanjska posojila v višini 56.572.337, din in jih razdelili:

- za novoizgradnjo desetim prosilcem, ki so prosili prvič, v znesku 3.747.233, – din
- petnajstim prosilcem za rekonstrukcije in adaptacije, ki so prosili prvič, v znesku 1.250.000, – din ter
- enemu prosilcu razliko med že prejetim posojilom in razdeljenim zneskom za rekonstrukcije in adaptacije, v znesku 350.000, – din.

Kot sem že prej omenila, bo reševanje stanovanjske problematike v letu 1989 omejeno glede na razpoložljiva finančna sredstva, čeprav vemo, da bodo potrebe in želje mnogo večje.

O.M.

**VSEM DELAVCEM ŽELIMO
SREČNO, USPEŠNO IN ZDRAVO
NOVO LETO
IN SE PRIPOROČAMO
ŠE VNAPREJ**

Vaša agencija
**KOMPAS Jugoslavija
DE Žalec**

Spoštovani bralci libojškega Keramika, delavci in sodelavci KIL!

Pred menoj je prijetna dolžnost, da opišem svoje izkušnje z vašo tovarno in povem svoje mnenje o njej. V KIL hodim že od študentskih let, od leta 1981. To je bila prva tovarna, v kateri sem nabirala znanje in še sedaj se vanjo najraje vračam. Lahko rečem, da je glede na moje izkušnje z drugimi tovarnami pri nas (to so predvsem tovarne iste branže), prav Keramična najbolj urejena. To kaže že kar zunanji videz tovarniškega dvorišča, pa tudi notranja organizacija proizvodnje. Nikoli v proizvodnji nisem imela občutka, da bi bil kdo od zaposlenih odveč. Keramična je sorazmerno majhna tovarna z enostavno organizirano proizvodnjo in v njej se točno ve, kaj je dolžnost in pravica posameznika. Zaposleni so precej obremenjeni in marsikdaj delajo s pravim entuziazmom, pa naj bo to v komercialnem sektorju, razvrščevalnici, pakirnici ali loščilnici. Besedice "kratek rok" in "izvoz" učinkujejo na zaposlene kakor čarobni izrek, čeprav so za svoje delo na splošno premalo nagrajevani. Premajhni so predvsem dohodki tistih, ki delajo ob koncih tedna, in tistih, ki opravljajo zelo težko fizično delo (Na primer dekleta, ki nalagajo kapice na vozove ali jih nosijo od strojev.) Mislim tudi, da bi morali taka, najtežja dela v loščilnici, dosledno opravljati moški in veseli me, da se to počasi spreminja na bolje. Pravzaprav me v tovarni moti le par malenkosti. Ena od njih je dokaj slaba izbira prostora v loščilnici. Vem, da je prostora malo, če pa se bo proizvodnja še povečevala, bo najbrž potrebno biti na to bolj pozoren. Predvsem nepotrebna zasedenost transportnih poti namreč povzroča lom, slabo voljo in izgubo časa. Na to bodo morali paziti VSI, ki so tam zaposleni, predvsem viličaristi, ali pa bo treba zaposliti nekoga, ki bo v loščilnici samo zato, da bo čistil transportne poti, razporejal polne in prazne vozičke itn. Vendar so to le malenkosti. Splošno vzdušje v kolektivu je zdravo. Ljudje so si pripravljene pomagati. Pozna se, da je med zaposlenimi veliko domačinov, ki jim tovarna ne pomeni le kraja, kjer si zaslužijo svoj vsakdanji kruh, temveč je del kraja samega, je zrasla z njim. Glede mojega dela pa tole: Odnos do dizajna, na splošno, je korekten, čeprav se v tovarni bolj ceni fizično delo, kot pa same ideje, čeprav so v svetu dizajnerji plačani prav za ideje.

Ponosna sem, da sodelujem s KIL in da tudi moje delo predstavlja majhen delček njene velike proizvodnje. Ko vsepovsod vidim njene izdelke, se mi zdi, kot da bi videla nekaj domačega. Želela bi si le,

da bi v tej vaši, naši, tovarni še bolj pazili na ekologijo. Razmišljam namreč takole. Gospodarstvo pri nas je strahovito obremenjeno. Denar odteka v najrazličnejše fonde in tovarnam, ki denar težko zaslužijo, puščajo le najnujnejše za preživetje. Delavci zaslužijo premalo. Kaj je torej smisel in perspektiva vsega? Ohranimo vsaj čisto okolje! Okolja namreč ne bomo mogli zamenjati, morda ga tudi zdraviti nekoč ne bomo mogli več, v njem pa bodo morali živeti še naši potomci. Zato morajo ekološke zahteve postati avtomatični del STROŠKA za vsako investicijo tudi v vaši tovarni. Pa tudi v sami proizvodnji je treba imeti "ekološki odnos do materiala." To pomeni, da raje naredimo manj, pa tisto dobro, da z odpadki ne obremenjujemo okolja.

In za konec naj se vsem zahvalim za dosežanje sodelovanje z menoj, za vso pomoč in vse nasvete in vam vsem v prihodnjem letu iskreno zaželim čimveč poslovnih uspehov, osebne sreče in zdravja in čim manj administrativnih "omejitev splošne in skupne porabe."

Vaša
Alenka Vicelj
akad. kiparka

Živeti — malo za šalo? Še bolj zares

Živimo tudi zato, da nam ne bo kar naprej lušno. Kako je? Težave, vendar živi se. Običajno nadaljevanje razgovora je; dokler imamo težave, je še v redu, seveda, smo živi, se zavedamo. Gledano osebno je največja težava takrat, ko težav nimamo več, ko smo že na poti brez težav. Da je ta pot res lepa, lahko logično sklepamo po dejstvu, da se še nobeden ni vrnil s "te poti".

Živeti večno, ta stalni sen vsakega smrtnika, zadeva pravičen zakon narave, v kateri ni nič večnega, vse se spreminja, saj se mora spreminjati, pa če nam je prav ali ne. Če se, odkar človek ve zase, ne bi nič spremenilo, bi bili najbolj zadovoljni v letih, ko bi obilno rodile banane in najbolj žalostni, ko bi kdo padel z drevesa ali se zadušil v skalni jami, preveč zatesnjeni zato, da v njej ne bi bilo preveč hladno. Potočka Zijalka za vse večne čase. Hvala lepa. Razmišljanja posameznikov so rezultat razmer v času in kraju, ki ga živijo. Za njih je in mora biti Potočka Zijalka samo postaja na trnovi poti proti Lučam (luč?). Naključna simbolika? Morda?

Če nam ne bi bilo tudi kdaj hudo, sploh ne bi vedeli, kdaj nam je lepo. Živeti pomeni zato doživljati lepe, pa tudi hude trenutke. Obe sedanosti nam dajejo predvsem možnost za one druge. Vendar pomis-

lite, kdaj se smeji Cigan najbolj veselo. Morda bo kdo rekel, to so ciganske notranje zadeve, saj nismo vsi Cigani. Prav ima. Živeti in se obenem zavedati, da bodo morali za nami živeti in preživeti še vnuki, daje poskusu tega razmišljanja še drugačne razsežnosti. Če kdo vpraša kate-re, potem je pri razmišljanju tam, kjer ne bi smel biti.

F. Matek

Problemi alkoholizma v organizaciji združenega dela

Alkohol in družina

Nekateri znanstveniki trdijo, da mnogi alkoholiki izhajajo iz družin alkoholikov. Pričakovali bi, da so ljudje, ki so v mladih letih trpeli zaradi alkoholizma staršev, dovolj pametni in izkušeni, da bi se alkoholu izogibali.

Dejstvo je, da družina alkoholika zelo trpi. V začetku, ko ustvarjajo družino, mnogi mladi fantje skrbno skrivajo svojo nagnjenost k pijači. Enemu uspe bolj, drugemu manj. Na žalost pa je mnogo deklet, ki so močno prepričane, da bodo svojega "bodočega" ukrotile in prevzgojile, da ne bo več pil. O tej prevzgoji svojih bodočih ali sedanjih mož bi lahko razpravljali in razmišljali precej dolgo in ne bi prišli do zaključka.

Ko je družina osnovana, se začnejo kazati znaki alkoholizma. Vse več denarja gre za pijačo, vse manj časa je za delo, vse več časa je za družbo, v kateri pijejo, in vse manj časa je za družino.

Kasneje se stanje še slabša. Denarja je vse manj, zmanjkuje ga celo za najosnovnejša živila, samo da ga je dovolj za alkohol. Ko se začne prva odvisnost, ko nastopi pravi alkoholizem z vsemi svojimi posledicami na delovnem mestu, potem se začne gorje. Vse več je izostankov z dela, alkoholik je na delu vse slabši, ne dosega norme, vse manj naredi, če ima taka dela in naloge, da veliko potuje, ne opravi vsega, vse, kar na poti dobi, zapravi. Težak kronični alkoholik se vrača domov v poznih nočnih urah, pretepa družino, razbija po hiši, kriči, zbudi bližnjo in daljno okolico. Drugo jutro se zbudi z "mačkom", ne more na delo in nadaljuje s pitjem, ne gre v službo, ponovno izostane z dela. Tu ga morda prenašajo, morda pa ga začno preganjati zaradi neupravičenih izostankov z dela. Zgodbi se tudi, da se večkrat poškoduje. Če ima avto, vozi pogosto v vinjenem

stanju, zalotijo ga, sledi odvzem voznškega dovoljenja, potem pa ne more več uporabljati avtomobila in to skriva pred znanci in prijatelji, ali pa se vozi naprej brez voznškega dovoljenja. Potem ga spet dobijo, morda treznega, morda ponovno pod vplivom alkohola. Sledi ponovni odvzem in tako naprej.

To je ena plat medalje, druga plat je delo, tretja plat pa je družina, ki trpi. Trpi zaradi tega, ker oče ne skrbi več za družino, ker jih pretepa, ker ni nikoli doma, ker ne dela, ker nima več časa za družino ne za vzgojo otrok. Tudi otroci tako zapitega očeta ne spoštujejo več.

Kako naj ga spoštujejo, če ne more skrbeti ne za družino ne zase, če jim ne more pomagati pri mnogih težavah, ki jih ima mlad človek, pa naj si bo pred puberteto, med puberteto in med odrasčanjem.

V začetku poskušajo svojci to stanje alkoholizma skriti. Včasih se zatečejo k lažem, vendar se prej ko slej resnica zve. Nema lokrat se zgodi, da so zdravniki poklicali ženo na razgovor, da bi jim pomagali, ona pa jih je nazmerjala, kaj neki si mislijo, saj njen mož ne pije in ni alkoholik.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Karel Polšak

Požarna varnost

Požari so v zadnjih letih povzročili zasebnemu in družbenemu premoženju že toliko škode, da je le-ta postala že zaskrbljujoča. Ne samo to, da je škoda povzročena materialnim dobrinam, pač pa so bili zaradi požara neposredno prizadeti tudi ljudje. Tudi ljudje, ki so v nekaterih primerih komaj ušli smrti ali pa so dobili težke poškodbe. Nevarnost požara nam preti na vsakem koraku, če se ne znamo pravočasno zavarovati pred njim in če ne znamo ukrepati, kadar je to potrebno.

Važno je, da je zainteresiran širok krog tistih, ki vsak dan uporabljajo ali delajo z vnetljivimi snovmi. Pri tem pa niso izvzeti: gospodinjstva, kmečka gospodarstva, šole, obrtništva, trgovine, prostori kjer se zbira večje število ljudi, skladišča, prometna vozila, še najmanj pa tista delovna mesta, kjer je tehnološki proces požarno nevaren.

Da bi se postavili v bran uničevanju človeških in družbenih dobrin, je potrebno, da vemo, kako bomo ukrepali v primeru požara, s kakšnimi gasilnimi sredstvi in gasilnimi aparati ali napravami se lotimo gašenja, kakšen učinek ima ročni gasilni aparat na posamezno snov, ki gori in kako se lahko branimo pred požarom tudi z navadnimi sredstvi.

Cilj požarne varnosti je, da omogoči eva-

kuacijo, zaduši požar v čimzgodnejši fazi nastanka, v skrajnem primeru pa ne dopusti prehoda požara na ostale sektorje tovarne. Požar je nenadzorovan pojav, ki lahko nastane iz različnih vzrokov. Čeprav se pojavi v manjši obliki, je nevaren ljudem zaradi opeklin in strupenih plinov, ki povzročajo težke posledice pa tudi smrt, obenem pa požar povzroča materialno škodo. Širi se na bližnje gorljive predmete, na sosednje prostore, potem pa še na bližnje in oddaljene objekte, če nam ga ne uspe pravočasno zajezi ali uničiti, lahko zavzame obseg, ki ga je težko obvladati. ZATO NIKDAR NE RECITE: SAJ NE BO GORELO!

Nevarnost požara je prisotna na vsakem koraku.

Zato pomnite:

Požar bomo lahko gasili brez posebnih težav:

- v prvi minuti s kozarcem vode
- v drugi minuti že težje z vedrom vode
- v tretji minuti pa še težje s cisterno vode.

Razumljivo je, da moramo v taki situaciji takoj začetni z gašenjem, da se plamen ne razširi naprej. Majhen plamenček se lahko upihnemo, malo večjega še lahko zadušimo s teptanjem ali z odejo, proti velikega plamenu pa smo sami že brez moči in nam je nujno potrebna pomoč učinkovitejših gasilnih sredstev.

Vsako leto je v občini Žalec mesec oktobra namenjen požarni varnosti, kar tudi v naši delovni organizaciji strogo upoštevamo. V tem mesecu smo namenili pozornost

preventivi. Na podlagi tega je bil izdelan plan požarne varnosti in je bil tudi realiziran:

Ta program je vseboval naslednja dela:

- pregled vseh delovnih prostorov in ostalih prostorov, posebno pozornost smo posvetili tistim prostorom, kjer je večja požarna obremenitev. Pri tem pregledu smo zadolžili oddelkovodje, da sodelujejo vsak na svojem področju. Najdene pomanjkljivosti smo sprotno odpravljali.
- v vsakem oddelku imamo organizirane gasilske trojke, zato smo v mesecu požarne varnosti organizirali preverjanje znanja iz požarne varnosti ter izvedli tekmovanje v gašenju požara z odvzemanjem vode iz podtalnih hidrantov. Po končanem tekmovanju smo tekmovalce seznanili z doseženimi rezultati. Moram omeniti, da je dosegla prvo mesto gasilska trojka iz oddelka modelarna, s časom 13,2 sekunde, za kar bo podeljena tudi nagrada.
- v tem mesecu smo opravili tudi pregled ročnih gasilnih aparatov, ter kontrolo pravilne razvrstitve po oddelkih.
- v gasilskem domu smo organizirali razstavo naše gasilske opreme, s katero trenutno razpolagamo. To razstavo so si ogledali tudi otroci iz vrtca Liboje. Da ne bi pozabili naše razstave in našega obiska iz vrtca, smo povabili našega fotografa tov. Gorenjaka, da nam ohrani spomine na oktober 1988.

Karel Polšak

GEOSS

V poplavi kratic spoznajmo še eno. GE OSS - Geometrično središče SR Slovenije. Kakšno zvezo ima ta kratica s Kerami-

kom? Pojdimo po vrsti.

Gasilci smo se dogovorili, da si na strokovni ekskurziji v soboto 5. 11. 1988 ogledamo tehnološki proces proizvodnje in ukrepe, ki jih na področju varstva pred požarom izvajajo v delovni organizaciji

Udeleženci strokovne ekskurzije

Posnetek ob obeležju GEOSS

Elektroelement Izlake. Navedeno so nam omogočili prijetni gostitelji in prijatelji iz Izlak. Tisti gasilci, ki so bili prvič v tovarni, so bili presenečeni nad tehnološko ravni izdelkov in normami, ki veljajo na pretežni večini delovnih mest. Posebno doživetje je bilo za večino prvi stik z računalniško vodenimi stroji v orodjarni.

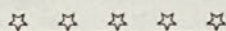
Po ogledu tovarne smo ob kavici izmenjali izkušnje in pogoje delovanja obeh industrijskih gasilskih društev. Dogovorili smo se tudi za srečanje, na katerem bi se preizkusili v veččinah, potrebnih za učinkovito gašenje požarov.

Iz Izlak smo po ogledu in razgovoru odpeljal proti Vačam in se ustavili ob obeležju, postavljenem na geometričnem sre-

dišču SR Slovenije. Okolje ob obeležju je prijetno urejeno, zato gasilci priporočamo, da si ga ob primernih prilikah ogledate tudi ostali. Pot smo nato nadaljevali proti Litiji ter reševali stvari pod točko – tekoča problematika.

Gostitelji iz Izlak so nam kot dobri poznavalci gasilcev dali na pot varovalke različnih amperskih vrednosti, če bi prišlo do kratkega stika na poti. Varovalk na poti nismo rabili, to pa pomeni, da je ekskurzija minila brez problemov in nam bo ostala v prijetnem spominu.

F. Matek

Proslava Dneva republike

V petek, dne 23. 11. 1988, je bila v dvorani Svobode Liboje ob 16.30 proslava v počastitev Dneva republike.

Pripravljen je bil tudi kulturni program. Za uvod je godba zaigrala državno himno. Predsednik SZDL tov. Martin Lenarčič je v kratkem govoru nakazal pomen tega praznika.

Pevski zbor DPD Svobode je nato zapel tri narodne pesmi. Nato je sledil nadvse prisrčen program cicibanov iz osnovne šole Liboje. V sestavi programa je bil tudi veličasten sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo, prav lepo pa je bilo slišati njihovo prisego, kaj vse želijo izpolnjevati kot bodoči pionirji.

Celoten program so zaključili tamburaši DPD Svobode.

Lahko trdimo, da je bil program lep in prisrčen in je dostojno počastil praznik republike, žal pa se vsiljuje spoznanje, da naše družbene organizacije premalo store za večjo udeležbo na proslavah.

DŠ

Delo in rezultati športnega društva KIL Liboje

Uspehi in rezultati so posledica prizadevnega dela in maksimalne angažiranosti. Ker pa je za to potreben tudi prostor, je športno društvo KIL Liboje v dogovoru z OŠ Petrovče dobilo v njem telovadnico, kjer je vsak četrtek rekreacija od 18. do 20. ure.

Uspešnost teh rekreacij se potrjuje na sindikalnih temovanjih in prijateljskih tekmah.

Zveza telesnokulturnih organizacij Občine Žalec nam je 7. 9. 1988 poslala program množičnosti, ki je sestavljen iz šestih disciplin. Naše športno društvo se je udeležilo štirih tekmovanj in sicer: – streljanje – moški, košarka in odbojka – mlajši člani in članice.

Tekmovanje in rezultati:
– streljanje: 21. 9. 1988

Udeležili so se:

Matjaž Avsec, Srečko Dudarič, Bernard Martinovič in Iztok Muhedinovič.

Dosegli so naslednje rezultate: Avsec 85 krogov, Dudarič 83, Martinovič 91 in Muhedinovič 86 od 100 možnih krogov. Med štirimi ekipami (Zarja Petrovče, LIKO Li-

boje, Mirošan Liboje ter KIL Liboje) so naši fantje zasedli prvo mesto.

Košarka: – maljši člani: 27. 9. 1988

Našo DO so zastopali naslednji člani:

- Milan Gorenjak
- Bernard Martinović
- Martin Kokol
- Boris Notesberg
- Samo Ošlak
- Sherif Mahmetaj
- Bojan Levovnik
- Milan Videc, ml.

Rezultati tekmovanja:

OOS DELAVCEV PRI OBRTRNIH :
KIL LIBOJE = 15 : 5
TN POLZELA : KIL LIBOJE = 46 : 20
DEM PODLOG : KIL LIBOJE = 25 : 17

Odbojka mlajši člani: 13. 10. 1988

Naša ekipa odbojke v postavi Milan Gorenjak, Martin Kokol, Bernard Martinović, Bojan Levovnik, Sherif Mehmetaj in Bo-

ris Notesberg je igrala z ekipo OOS delavcev pri obrtnikih 0 : 2 (8 : 15, 9 : 15) in z ekipo Garant Polzela 1 : 2 (12 : 15, 15 : 4, 11 : 15).

Odbojka mlajše članice: 3. 11. 1988

Ženska ekipa odbojke (Tanja Baloh, Marjana Draškovič, Danijela Furlan, Bojana Grm, Darja Renko in Bojana Ferčec) je odigrala dve srečanja z naslednjimi izidi:

SIP ŠEMPETER : KIL LIBOJE

= 2 : 0 (15 : 6, 15 : 10)

STROJNA ŽALEC : KIL LIBOJE

= 2 : 0 (15 : 10, 15 : 4)

Neuspehi pa niso posledica nekvalitetne igre vsakega posameznika, temveč neigrane ekipe, kajti četrtkova rekreacija v OŠ Petrovče še ni popolnoma zaživela. Z marlivejšim delom bodo tudi rezultati vidnejši.

Športni referent:
Danijela Furlan

manjše in največje gobe, žal pa mi nismo bili med njimi in je diploma odšla v drugi kraj. Gobarji so zaključili svoje delo ob 12. uri. Okrepčali so se z golažem, ki so ga pripravili naši upokojeenci, manjkalo pa tudi ni dobre kapljice. Vzdušje med gobarji je bilo zares prijetno, saj jih je bilo zbranih kar 60 s področja celotne občine. Za veselo razpoloženje je poskrbel njihov harmonikaš, tako da petja ni manjkalo.

26. avgusta je bil znova organiziran izlet in sicer na Koroško, kjer so si ogledali Dra-vograd, nekateri pa so se napotili čez me-jo v Avstrijo. Vračali so se po Dravski do-lini v Maribor, nazaj v Celje, si mimogre-de ogledali Dobrno in se v večernih urah zadovoljni vrnili domov.

Da imajo naši upokojeenci izredno veselje do kolesarjenja, je dokaz, da so se dne 7. septembra ponovno zbrali in se odpeljali preko Šempetra v Pekel.

28. septembra pa so se udeležili kolesar-jenja prav tako v Pekel. Akcijo je organi-zirala Zveza društev upokojencev Žalec za vsa društva občine Žalec. Na obeh ko-lesarskih akcijah je sodelovalo 44 naših članov, prevladovala pa so ženske.

Dne 9. septembra je društvo organiziralo rekreacijski pohod na Brnico. Zbirališče je bilo pri Keramični Liboje ob 13. uri. Udeležba na pohodu nas je presenetila, saj smo pričakovali največ 50 udeležen-cev, izkazalo pa se je, da se upokojeenci radi udeležujejo takih akcij, saj se jih je na Brnici zbralo kar 109. Še bolj prese- netljiv pa je podatek, da so se pohoda udeležili predvsem starejši, tja do 80 let, med njimi pa je bila tudi Fanika Klančnik, ki je že dopolnila 84 let.

Ta prva akcija nam je pokazala, kaj si upokojeenci želijo, odbor za rekreacijo pa je pridobil izkušnje, kaj je potrebno ob ta-kih akcijah izboljšati. Predvsem bo po- trebno posvetiti več pozornosti postrežbi, pripraviti krajši kulturni program in poskrbeti za zvoke harmonike.

Upamo, da bo odbor za rekreacijo in šport tudi v bodoče pripravil kakšno pre- senečenje za naše upokojence.

Rekreacija in šport naših upokojencev

Za uvajanje in pospeševanje najrazličnej-ših oblik društvenega delovanja na kultur- nem, rekreacijskem, športnem, družba- nem in drugih področjih je upravni odbor društva upokojencev Liboje imenoval od- bor za rekreacijo in šport. Odbor je inten- zivno pričel z delom. Najbolj prizadeven pa je vsekakor predsednik odbora tov. Jo- že Kroflič.

Prva akcija je bila uspešno izvedena 10. junija, ko se je 22 kolesarjev podalo na pot na relaciji Liboje-Prebold. Med njimi je bila najstarejša udeleženka tov. Marija Hren, ki je že dopolnila 74 let. V razgo- voru z udeleženci smo zvedeli, da jim je kolesarjenje izredno všeč.

Naši upokojeenci imajo velike želje in zani- manje za izlete po znanih spominskih obe- ležjih. Zato je bil dne 16. junija organizir- an izlet na Gorenjsko. Ogledali so si pri- zorišče zgodovinske dražgoške bitke, ogle- dali so si tudi muzej Kroparskih kovačev, obiskali Tržič, Škofjo Loko in se nadvse zadovoljni vrnili domov.

Člani društva se tudi radi udeležujejo tek- movanj, ki jih organizira občinska zveza upokojencev. Dne 16. julija je bilo ob- činsko tekmovanje v nabiranju gob in to na naši turistični točki na Brnici. Naše društvo sta zastopali dve ekipi in dosegli II. mesto v skupnem seštevku nabranih gub. Nagrajena sta bila tudi najditelja naj-

Udeleženci kolesarjenja

Aktivnosti mladinske organizacije

Za nami je obdobje delovanja naše mladinske organizacije na raznih področjih. Zato je sedaj najprimernejši čas, da se ozremo nazaj in analiziramo naše delo. Prav bi bilo, da se poglobimo in razmislimo, ali smo storili dovolj, ali ne bi bilo mogoče še več narediti.

V glavnih smernicah smo se držali spretnega programa, vendar nismo vsega izvedli tako, kot je bilo zamišljeno.

Organizirali smo nekaj akcij:

- piknik ob Šmartinskem jezeru
- urejanje panojev ob pomembnejših dnevih in praznikih
- pobiranje članarine za 6 mesecev skupaj (1.800,00)
- očiščevalno akcijo
- hodili smo na rekreacijo v telovadnico Petrovčec
- udeležili smo se delovne akcije Biograd (na moru)
- sodelovali smo na športnih igrah keramikov Jugoslavije
- sodelovali smo na raznih kulturnih prireditvah v okviru DO in nekatere tudi organizirali
- okrasili in pripravili smo jedilnico za referendum
- sodelovali in vključevali smo se v druge DPO
- imeli smo svoje predstavnike v Delavskem svetu
- sodelovali smo v komisiji za družbeni standard
- sodelovali v komisiji za odlikovanja
- sodelovali v komisiji za odprodajo družbene lastnine
- sodelovali v komisiji za ocenjevanje odnosov do samoupravljanja
- bili smo člani IO OOS KIL
- podelili smo priznanja najboljšim, najbolj delovnim in pridnim mladincem
- izvolili smo delegate za predsedstvo OO ZSMS KIL

Piknik ob Šmartinskem jezeru ni najbolj posrečeno izzvenel, saj mladinci zanj niso pokazali prevelikega zanimanja in volje, čeprav je bilo vabilo privlačno in zanimivo.

Dvakrat je bil piknik preložen zaradi slabega vremena, v tretje ko je organizacija uspela in je bilo vreme lepo, pa ni bilo interesa mladincev.

Urejanje panojev je bilo predvideno ob pomembnejših dnevih in praznikih, to se je uresničevalo po sprejetem programu. Sprejet je bil dogovor, da se pobere članarina za zadnjih šest mesecev.

V sodelovanju z OOS KIL je bilo dogovorjeno, da najamemo telovadnico v osnovni šoli v Petrovčah še za eno leto in da angažiramo več mladih v rekreacijo.

Naši mladinci so se udeležili delovne akcije Biograd (na moru).

Tudi na raznih kulturnih prireditvah je bilo čutiti utrip mladine, čeprav ne ravno v velikem številu.

Vključevali smo se v aktivnosti raznih samoupravnih organov, saj poskušamo biti aktivni, kar pa se nam ne posreči zmeraj, nekaj zaradi pritiskov starejših sodelavcev, ki se trudijo preprečiti našo zagnanost in voljo do dela.

Glede kadrovske spremembe bi rekli samo to, da smo jih uskladili z volitvami z občinsko konferenco.

Imenovali smo nekatere nove člane predsedstva, vendar je treba poudariti, da nismo šli v revizijo celotnega predsedstva.

Predlogi za predsedstvo, ter novi delegati:

- Predsednik: Igor Nareks (ni spremembe)
- Namestnik: Albina Zeme (ni sprem.)
- Tajnik: Marija Mlinarič (namesto Tanje Kučer – potek mandata)
- Blagajnik: Tanja Baloh (namesto Slavice Rzeničnik – porodniška)
- Referent za šport: Nevenka Oblak
- Referent za kulturo: Barbara Korenko
- Referent za SLO in DS: Boris Notesberg (namesto Darje Renko – izmensko delo)
- Referent za delovne akcije: Danijela Furlan (namesto Bojana Mlinariča)

Strokovna ekskurzija v ČSSR

Pot nas je vodila proti Dunaju, Znojmu, Pragi do Karlovih Varov, kjer je svetovno znano zdravilišče, v neposredni bližini pa stoji več tovarn v svetu poznanega češkega porcelana. V samem kraju pa je tudi bogato nahajališče kaolina (Sedlec) ter velik rudnik premoga. Da v tovarnah skrbijo za lastni razvoj in napredek, dokazuje to, da je v njihovi šoli cca 300 učencev.

Z veseljem in ponosom sem se odločil za to strokovno ekskurzijo, saj sem v eni tistih tovarn tudi sam nabiral znanje takoj po drugi vojni. Kakšne ogromne spremembe v tovarni! V vseh oddelkih keramične ploščice 15 x 15 cm. V oddelku strugarne ni več klasičnega oblikovanja z mavčnimi modeli, ampak štancajo vse vrste krožnikov in podstavke in to z finim in suhim granulatom zmlete mase. Oblikovanje skodelic, lončkov in ostalega poteka na tekočih trakovih, vse v plastičnih modelih, zato ni nikjer več mavčnih modelov. Oblikovanje loncev za juho, s pokrovom, je pa posebna tehnika. Verjeli ali ne, odpraševanje, glaziranje, brisanje, nakladanje na vozičke – povsod sami tekoči trakovi.

– Referent za informiranje: Vanja Mavrek

Delegati po oddelkih:

- GMOTA: Iztok Muhedinovič
- Strugarina: Zdenka Pražnikar, Radmila Žunko
- Livarna: Ida Marin
- Loščilnica: Dušanka Vidnjevič, Brigita Planinšek
- Peči: Matjaž Hlupič
- Razvrščevalnica: Silva Kalšek
- Modelarna: Miloš Grum
- Pakirnica: Bojana Grm
- Slikarna: Valerija Koštomaj
- Razvojna služba: Romana Kostrevec
- Komerčiala: Benard Martinovič
- Računovodska služba: Tanja Baloh
- Kadrovska služba: Jasmina Hlačar.

Kot je že omenjeno, v vseh svojih prizadevanjih nismo bili najbolj uspešni, vendar je vredno to, da smo se trudili in pokazali, da smo voljni delati.

Člani predsedstva mladinske organizacije se bomo tudi v bodoče morali bolj potruditi, da bomo angažirali v akcije čim več ljudi, saj pravijo, da je v slogi moč in energija.

Z-D-R-A-V-O
Vanja Mavrek

6. Polnjenje vozičkov – izkoristek na minimum
7. Uvedba večbarvnega sitotiska ter strojno randlanje

Morda bo kdo oporekal tem mojim predlogom, češ to ni mogoče, ali verjemite mi, razvoj gre skokovito naprej.

Drži, tudi v naši tovarni je viden napredek v tehnologiji, sodoben dizajn, barvne glazure itd., ali verjemite mi, še zmeraj capljamo za sodobnimi tovarnami v svetu. Res je, da se moramo spomniti časov, ko smo imeli ročni transport, ročno mešanje glazure, stari plinski generator, transport s konjsko vprego, mizerne plače, stari bife itd.

A stremeti moramo za večjo in boljšo proizvodnjo, za večji kos kruha, ki ga bomo dobili le z boljšim in kakovostnejšim delom.

Stremeti moramo za čimvečjim izvozom, ki nam bo dal boljši jutri.

Jožė Rus

Planinska dejavnost v naši DO

Leta 1980 smo v naši sredini ustanovili planinsko sekcijo, ki je potem nekaj časa prav aktivno delovala. Sedaj, ko poteka že osmo leto od ustanovitve, ugotavljamo, da je naša dejavnost povsem zamrla. Kje so vzroki za nastalo stanje? Ne morem razumeti, zakaj se nas ne more dobiti skupaj vsaj nekaj in prirediti kakšen zanimiv izlet. Možnosti je nešteto in na nas je, da jih izkoristimo. Res je, da se sedaj močno pojavlja padec našega standarda, da nam vsem skupaj primanjkuje časa, pa vendarle, lahko bi si utrgali trenutek časa in skupaj opravili kakšno turo po bližnji ali malo daljši okolici.

Imamo okrog 180 članov in lahko rečem, da se je vsaj polovica od teh kdaj pa kdaj le udeležila kakšnega izleta. A kje smo sedaj?

Smo res pozabili tista čudovita doživetja v hribih, tista prijateljstva, lepe razglede in skupna doživetja, tam visoko v Savinjskih ali Julijskih alpah?

Dragi planinski prijatelji! Vem, da smo še pripravljeni na skupne izlete in pota v naravo. Vem, da smo pripravljeni na prijateljstvo in delitev naporov v planinah. Dajmo, udeležimo se enega od organiziranih pohodov, pripravimo piknik, izlet! Če zaradi drugega ne pa vsaj za spomin na tiste lepe čase, ki jih sedaj ni več...

Na Peci, 7. 8. 1988

Kako pripeka sonce na naše glave!

Pot v curkih lije po hrbtu in se izgublja

nekje spodaj. Sopemo in vzdihujemo. Sprašujemo, kako dolgo še? Je kaj ravnine? Bo kje senca, potoček, voda? Ena ura je mimo, dve tudi, mimo karavle smo. Zopet nas sprejme gozd v svoje varstvo. Le navzgor, strmo navzgor nas vodi pot. Še dve uri. Zlažem se, da je koča za prvim ovinkom! Navdušenje, nov polet. Lakota. Malicamo. Ugibamo, koliko lažji bo nahrbtnik, ko bomo pojedli užitno vsebino, in nadaljujemo pot. "Kje je koča?" sprašuje sedemletna Lidija, korajžno in krepko dekletce, ki hodi pred nami in nas vse skupaj priganja, naj hodimo hitreje. Končno zagledamo visoko nad nami belo streho planinskega doma. Dolga je pot do njega. Kako se poznajo kilogrami, ki smo jih nabrali v zadnjih letih. Z elegantnimi koraki nas prehitita dva planinska tovariša. Seveda si mislita, kako dobra hodca sta. A njuna lahkotna hoja se konča za prvim ovinkom. Prehitimo ju, ko onemogla ležita v hladni senci drevesa in preklinjata sama sebe.

Končno strmina poneha, pred nami je koča in že smo vsi radostni ob Stilu iz Radenske in kisle vode ravno od tam. Dva litra tekočine mimogrede odcurlja v naše prazne rezervoarje. Posedanje v senci kmalu postane prehladno in prestavimo se na toplo sončece. Kar obsedimo. Brez besed, brez volje. Izmučeni, a globoko v notranjosti zadovoljni. Prvi naš cilj je dosežen. Naša Lidija teka v kočo in prinaša iz nje novo in novo tekočino, okrašeno z glavno gamsa. Čakamo na heroja, ki bo prvi ukazal nadaljevanje poti proti vrhu gore. Vsi vemo, da je do vrha še uro in pol.

Vsi bi radi bili na vrhu, a nobeden nima prave volje za hojo. Kar brez povelja se dvignemo in odrinemo v strmi breg. Premišljujemo o jutranjem čakanju na planinske tovariše, ki so zamudili dogovorjeni čas zaradi "kuplunge" na avtu. Sem že mislil, da jih ne bo. Prišli so z dvajsetminutno zamudo. Malce "pošravfamo" in že drvimo na Koroško. Spomnim se na zakajeno Mežiško dolino. Na Poljano, Mežico. Rad imam te kraje, stisnjene v dolini reke Meže. Rad imam njene dobrodušne prebivalce, njihovo govorico.

Iz premišljanja me zdrami glas male Lidije, kje so skale.

Skupaj se zazremo v strmino, ki jo seka dobro vidna pot, ki se vije strmo po skalnatih plateh.

Kmalu bodo skale, kmalu! Izkoristim počitek za navezovanje deključa na vrh. Sonce neusmiljeno žge!

Sopihamo navzgor, dvigamo noge visoko in grizemo kolena.

Nobeden ne govori. Naše misli so že na vrhu gore, mi globoko spodaj. Spomnim se sodelavca. Na Brnico že grem, višje pa nikoli, vsaj peš ne! Tako mi je govoril, ko sem v službi pravil, kam gremo naslednji dan. Kdo ve, bi bil sedaj tu z nami zadovoljen?

Lepa je gorska narava, lepa! Zahteva pa veliko truda za svoje občudovanje. Končno stojimo na vrhu. Peca je naša. Vsaj teh nekaj trenutkov, ko stojimo na vrhu in gledamo naokoli. Vrh seka državna meja. Nahrbtniki so v Jugoslaviji, mi v Avstriji, ko sedimo in jemljemo dobrote iz njih. Napravimo nekaj posnetkov. Za spomin in kar tako, da preizkusimo nov fotoaparatus. Pot navzdol je lažja, kot pač vse poti, ki vodijo navzdol. Kot v življenju. Težko se vzpenjamo, a hitro se spuščamo – padamo.

Kmalu smo zopet pri koči. Še vsak enega Zlatoroga iz Laškega in že hitimo nazaj proti Mežici.

Močno smo utrujeni? A zadovoljni!

Zopet je za nami nov dosežek, nov vrh. Zapisan je v predalčku s planinskimi spomini, za razmišljanje na stara leta in za spodbudo za naprej.

K. K.

Delo krajevne skupnosti Liboje

Krajevna skupnost se še vedno ubada s komunalno problematiko ureditve kraja, to so v glavnem ceste in vodovodi. Mnogo premalo pa vlagamo v kulturno dejavnost. zlasti je še vedno premalo pomoči društvom v naši krajevni skupnosti. Da je tako, je kriva predvsem naša gospodarska kriza, katero vsi krepko občutimo. K temu primerne so tudi dotacije krajevnim skupnostim tako, da ta sredstva komaj zadostujejo za redno dejavnost krajevne skupnosti. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ne bomo izpolnili plana krajevne skupnosti, ki smo ga sprejeli v tem letu. Naj v kratkem opišem dela, ki bodo izvršena v tem letu po zaselkih.

Ena največjih akcij je bila napeljava telefonov, ki se je pričela v letu 1987 in bo končana v tem letu. V ta projekt je bilo od naročnikov vloženih sredstev v višini 260.000.000,– din. Prispevek SIS za komunalno in ceste Žalec 10.000.000,– din in od delovnih organizacij 75.000.000,– din. Od delovnih organizacij sta največ prispevali Keramična industrija Liboje in Zarja Petrovč, za kar se jima v imenu krajanov krajevne skupnosti Liboje zahvaljujemo. Seveda ne smemo pozabiti na ostale delovne organizacije na našem področju, ki so vse svoje finančne obveznosti glede finančnih sredstev poravnale, razen DO Ingrad Liboje, ki je prispevala v materialu 1000 m³ nasipnega materiala v takratni vrednosti 40.000,– din.

Ostale dejavnosti komunalne ureditve so

bile izvršene po zaselkih ali pa bodo do konca leta.

Zaselek Liboje je eden od največjih zaselo- kov v krajevni skupnosti in tu je bilo največ narejenega. Vodovod Košnica so kra- jani v glavnem sami zgradili, saj je bilo vloženi v ta dela 1419 del. ur in lastnih sredstev v vrednosti 3.442.000,- din. Na drugem mestu je bila telefonija, nato pa asfaltna prevleka na cesti Košnica v dolži- ni 480 m, za katero so del sredstev zbrali sami, 21.000.000,- din pa je prispeval SIS za komunalno in ceste Žalec.

V zaselku Zabukovica je bila asfaltirana cesta Liboje-Zabukovica. Sredstva za to cesto so izključno iz samoprispevka (35.000.000,- din), del sredstev pa od krajanov zaselka (4.000.000,- din). Pri tem so krajanje sodelovali še s prostovolj- nim delom, saj je bilo potrebno položiti cevi za 5 propustov preko ceste in očistiti teren ob cesti.

V zaselku zgornje Kasaze je bilo potrebno popraviti cesto mimo Mirošana.

Zaselek spodnje Kasaze je dobil v tem le- tu vodovod na zgornji strani Savinje. Pri delu so sodelovali tudi krajanje krajevne skupnosti in Komunalno podjetje Žalec.

Asfaltirana je tudi cesta proti Potočnikom v dolžini 80 m, za kar so sredstva zbrali krajanje in krajevna skupnost Liboje.

V tem letu smo v zaselku Porance uredili cesto in dokončno rešili odvodnjavanje iz jezera Slovenski dol, kakor tudi nasuli ce- sto in utrdili, da je tudi ta del zaselka za- enkrat rešen in urejen.

Brnica je lepa razgledna točka po Savinjs- ki dolini, zato smo se odločili za izgradnjo doma krajanov. Dela so v teku, in upamo, da bomo še do zime ta dom spravili pod streho. V tem zaselku potekajo zadnja de- la za telefonske priključke, s tem bomo tudi ta projekt zaključili.

V vseh ostalih zaselkih so se dela razvijala po potrebi. To so bila dela, ki so nujno potrebna, zlasti na makadamskih cestah, posipavanje cest in pa razna čiščenja ka- nalov. Po dolgoletnem urgiranju pri Ko- munalni Žalec bomo v tem letu rešili tudi problem pitne vode na Mirošanu. V suš- nem obdobju je vode primanjkovalo, zato so ljudje v tem delu zaselka upravičeno negodovali. Za ta vodovod bodo prispeva- li sredstva: Komunalna Žalec, Sadjarstvo Mirošan in krajevna skupnost.

Poudarjamo pa, da bi bilo končanih še več del, če bi bilo več ljudi za delo, zlasti ti- stih, ki so brez zaposlitve, saj mora kra- jevna skupnost gotova dela plačati; ker pa nezaposleni dobivajo socialno podporo, jim za takšna dela ni.

Zato smatram, da bi morale krajevne skupnosti v občini bolj sodelovati z zavo- dom za zaposlovanje in socialno službo, ker se mi zdi nerazumljivo, da družba pla- čuje nedelo, na drugi strani pa KS iščejo ljudi za občasna dela. Takšnih del je bilo v naši KS za približno 2.500.000,- din,

opravili pa so jih v glavnem mlajši upoko- jenci in del redno zaposlenih, medtem ko nezaposlenim ni bilo do takšnega dela. Na koncu bi se v imenu KS še enkrat zah- valil vsem delovnim organizacijam na na- šem področju za pomoč in sodelovanje.

Ivan Toplak

Pozabi, če hočeš živeti

Sedel je ob rob ceste, kar na tleh. Morda bi šla mimo njega, ne da bi ga pogledala, toda opazila je, da joče.

Najprej je pomislila, da je možki pijan, toda njegov pogled jo je prisilil, da je ob- stala ob njem in se mu zazrla v oči. Njegov- e oči, je pomislila, samo oči so mlade, vse ostalo na njem je bilo videti tako staro in grdo. Moram izvedeti, kaj se mu je zgo- dilo, si je dejala. Nekako mu je pomagala vstati. Ničesar ni rekel, ni se upiral. Tudi ona je bila tiho in skoraj ji je postalo žal, da mu pomaga, ko je izdaval: "Pusti me umreti!"

Zazdelo se ji je, da jo je s kamnom udaril po glavi. Tedaj se je zavedala, da mu mo- ra pomagati.

... Bil je mlad. Končal je neko šolo in se zaposlil nekje v nekem mestu. Rad je imel svoje delo, razumel se je s sodelavci. O, kako lepo je bilo življenje.

Potem: je spoznal njo. Ne, ni bila ljubezen na prvi pogled, toda s časoma sta ugotovi- la, da bosta živela skupaj in si ustvarila družino.

Bila sta res čudovit par, resna, a vedno pripravljena tudi za šalo in smeh.

Rada sta hodila v hribe, rada sta obisko- vala gradove, uživala sta svoje življenje. In dočakala sta tudi otroka. Kako lepo jim je bilo v troje, kako popolno je bilo njih- ovo življenje.

Marsikdo jim je zavidal srečo, ki je sijala iz njih samih, sijala je iz vsakega predme- ta postavljenega v njihovem domu.

Nekoč, nekega dne, pa je sonce zašlo v njihovem domu, v njegovih očeh za ved- no, za vekomaj.

Zašlo je v razbitinah avta...

Ni vedela, kako sta prišla do parka. Sploh ni vedela, kako dolgo sta sedela in ni čuti- la, da ji solze polzijo po licu.

Prestrašila se je zase, za svoja dva malčka in za moža, čeprav je vedela, da je nima več rad in se ji počasi odmika, kot voda, ki drsi skozi prste in je ne moreš zadržati. Zazrla se je v nebo. Sonce je pripekalo. Bilo je toplo.

V njenem srcu pa je bilo tako čudno mrzlo. "O Bog," je zašepetala in sklenila roke: "Kaj počneš?"

Človek poleg nje je nemo vstal, ji položil roko na ramo in ji namenil samo bežen pogled.

Toda njej je ta pogled pomenil vse. Vede- la je, da ga nihče na tem prekletem svetu ne more več zadržati.

Za hip je pomislila, da bi bilo vsemu ko- nec, če bi...

Ne! Pozabila bo in živela naprej!

A veliko je takšnih, ki ne morejo pozabiti, ki ne morejo živeti.

Mnogi ne boste vedeli, kaj sem hotela po- vedati s tem sestavkom, nekateri boste de- jali, da imam zelo bujno domišljijo. Pa ni tako.

Rada bi potrkala na svojo vest in na vest vas vseh. Rekli boste, saj si šele pričela ži- veti, kaj pa ti veš o življenju. Pa vam lah- ko mirno odgovorim, da me je življenje že veliko naučilo, veliko. In zakaj trkam na vest?

Ker je življenje tako presneto kratko in si vsak želi, da bi bil srečen, zadovoljen, sa- ma sapica odpihne vse, lahko ti odpihne celo voljo do življenja.

Zatorej, bodimo prijatelji, kajti prija- teljstvo je kot trden zid, ki ne pusti sov- račniku mimo.

Bomo zmogli???

M.M.

Glasba nas druži!

16. revija domačih ansamblov je tudi letos napolnila libojsko dvorano do zadnjega kotička. Nič manj živahno pa ni bilo za odrom, kjer se je za nastop pripravljalo kar 22 ansamblov, med njimi skoraj tretji- na takšnih, ki so v Liboje prišli prvič, ven- dar po njihovem navdušenju sodeč, ne zadnjič. Predvsem so bili navdušeni nad samo organizacijo, saj je revija kljub takšnemu številu nastopajočih potekala nemoteno, brez vsakih zadržkov ali spodrseljavev.

Da je temu tako, gre zahvala predvsem organizacijskemu odboru, ki se je na revijo pripravljaval vse od meseca junija dalje. Revijo so tako kot vsako leto otvorili li- bojski fanfaristi, sledili pa so jim:

Podkrajski fantje, Titovo Velenje

Gališki fantje, Galicija

Tone Čuček, Maribor

Majolika, Polzela

Jože Šumah, Graška gora

Viki Ašič ml., Celje

Kogras, Spodnja Kungota

Medijski odmev, Zagorje

Štajerci, Liboje

Iskre, Prelsko

Zlatorog, Laško
 Strmina, Ljubecna
 Vesna, Titovo Velenje
 Burnik, Ljubljana
 Franc Flere, Domžale
 Vinko Cverle, Šentjur
 Hmeljarski instrumentalni kvintet; Velika Pirešica
 Šaleški fantje, Titovo Velenje
 Brane Klavžar, Štore
 Franci Zeme, Vojnik
 Miro Klinc, Liboje
 Na koncu so še vsi našeti ansambli skupno zaigrali in zapeli himno revije "Od Celja do Žalca".

Iz knjižnice

Počasi se izteka eno leto, kar v naši tovarni deluje knjižnica. Kjer je bilo mogoče, smo iz raznih oddelkov zbrali knjige, jih vknjižili in s tem so postale de knjižničnega fonda; ki poleg knjig vsebuje še različne revije in stare izdaje keramičnih časopisov. Poleg tega deluje knjižnica tudi kot izposojevališče matične knjižnice Žalec. Še vedno velja vabilo vsem, ki radi berejo, da se oglasijo, si ogledajo knjižnico in knjige, ki si jih je mogoče izposoditi. Uradne ure so vsako sredo od 11.00 do 12.00 ure.

V tej polovici leta smo si priskrbeli nekaj novih knjig: Človekovo okolje iz serije Kako deluje? (v slov. jeziku), Metode kontrole keramičnih izdelkov (v slov. jeziku), Meissnerjev porcelan (v nem. jeziku), Kaligrafija (v nem. jeziku), Slovenija – moja dežela (v slov. jeziku), bilten iz leta 1988 o sindikatih in 30 let Sveta za vzajemno gospodarsko pomoč (v nem. jeziku). Seveda si je mogoče tudi te knjige izposoditi.

In ko smo že ravno pri knjigi, še nekaj be-

Ker pa je tako množična prireditev povezana z visokimi finančnimi stroški, gre zahvala vsem, ki so s finančnimi ali materialnimi sredstvi pripomogli, da je revija tako uspela. Med prvimi je treba omeniti Keramično industrijo Liboje – kot pokrovitelja, ter Mirosan, ZKO in Kulturo skupnost Žalec in delovne organizacije ter zasebnike občine Žalec oz. regije Celje. Vsem še enkrat v imenu organizacijskega odbora prisrčna hvala. Le z vašo pomočjo lahko računamo, da bomo skupaj zdržali vse do 20. – jubilejne revije.

M.B.

sed o njeni zgodovini. Zgodovina knjige zajema približno 50 stoletij. V tem času je prehajala skozi različne oblike, vsebine, doživljala viške in padce skupaj z nekaterimi civilizacijami in postala danes nepogrešljiva takorekoč v vsakem domu. S knjigo se učimo, spoznavamo zadnje dosežke znanosti, odkrivamo nove svetove, se tudi žalostimo in zabavamo.

Najstarejše knjige so znane iz obdobja Egipta (v 3000 let p.n.št.) in sicer v obliki papirusnih svitkov, ti svitki so se kasneje uporabljali tudi v stari Grčiji in v Rimu. V azijskem svetu pa so prevladovali knjige v obliki keramičnih ploščic (najstarejše dosega starost okoli 5000 let). Papirus je počasi začela zamenjavati posebej obdelana živalska koža – pergament. Z uporabo tega pa je dobila knjiga tudi novo obliko – kodeks. To je oblika, ki jo poznamo še danes. Od 5. stoletja dalje se papirus ni več uporabljal, počasi pa si je iz Kitajske začel utirati pot papir, ki je v 15. stoletju povsem prevladal.

Vse do iznajdbe tiska so se knjige pisale ročno. V ta namen so se ljudje posebej šolali. V starem Egiptu je bil na primer poklic pisarja izredno cenjen in dobro plačan,

drugod so to delo opravljali šolani sužnji. V srednjem veku so se s pisanjem in prepisovanjem knjig ukvarjali predvsem menihi (posebno benediktinci). Tu ni šlo zgolj za samo prepisovanje, ampak za celotno umetniško delo, saj je moral prepisovalec enako dobro obvladati risanje in pisanje. Ponavadi je ena knjiga (prepisana) predstavljala kar življenjsko delo posameznika. Z uvedbo tiska pa se je spremenila celotna podoba knjige in knjigotrštva. Postala je veliko bolj dostopna ljudem, tako po ceni kot po količini. Prve tiskane knjige so se pojavile v Evropi leta 1445 (imenujejo se inkunabule). S tem se je začelo novo obdobje v zgodovini človeštva, tako v kulturnem, političnem in ekonomskem pomenu.

Danes si življenje brez knjige težko predstavljamo. Spremlja nas od rojstva pa do poznih let, če ne drugače pa kot bančna knjižica.

In še nekaj – za branje knjig ni nikoli nepozno.

Romana Kostrevc

Upokojili so se:

Letos je iz našega podjetja odšlo v pokoj dvaindvajset sodelavcev, ki so svoja najlepša leta preživeli med nami. Skupaj smo si delili slabo in dobro, vztrajali so pri svojem delu, marsikdo je tudi zbolel in se je moral predčasno upokojiti.

Delali so v nemogočih razmerah pri okroglih pečeh, kjer so praznili peč tudi pri osedmesetih stopinjah, vdihavali so slab zrak pri predornih pečeh, ko smo še uporabljali generatorski plin in so bile zamašitve v pečeh na dnevnem redu. V loščilnici in razvrščevalnici so pozimi še pod staro streho drgetali od mraza in pomakali roke v mrzlo glazuro, prav tako pa ne smemo prezreti slabih delovnih pogojev, ki so vladali na opekarni na Ložnici – dež, veter in vročina. Tudi v slikarni, ki je že od nekdaj veljala za najbolj urejen oddelek, ne more nihče reči, da je delo najbolj zdravo, kajti hlapi raznih listov, barv in lakov, so bili prav tako škodljivi za zdravje, toplote pa je šele v zadnjih letih komajda dovolj. Kolikokrat so bili v tridesetih letih spremenjeni zakoni, sporazumi in razni akti nihče ne ve, v splošno kadrovskem sektorju pa so morali sproti dopolnjevati, spreminjati, prepisovati in razmnoževati dodatke k dodatkom.

Letna inventura je zahtevala že prej in po inventuri točnost in usklajenost stanja, zato je bilo treba imeti vse podatke pravočasno urejene. Periodni in letni obračuni so velika odgovornost za računovodsko službo, zato je bila prav iznajdljivost raču-

novodja tisti dejavnik, ki nam je omogočil izplačevanje raznih poračunov in zviševanja plač.

Vsega, kar ste dobrega napravili in doživeli, ne bi mogel nihče napisati, zato naj vam velja zahvala z željami, da bi jesen svojega življenja preživeli zdravi in zadovoljni.

KELNER EDI je delal skoraj na vseh delovnih mestih v tovarni, letos pa je bil invalidsko upokojen kot delavec v gmoti.

PTIČAR DRAGO se je zaposlil pri nas v oddelku ploščice, po ukinitvi tega oddelka je delal pri pečeh, kjer je bil letos tudi invalidsko upokojen.

PERNOŠEK CILKA je bila zaposlena na opekarni Ložnica, v KIL pa je delala v razvrščevalnici.

VIRANT ANICA je bila skoraj vsa leta v podjetju materialni knjigovodja.

VNUČEC DRAGA je delala dolga leta v Opekarni na Ložnici, potem pa do upokojitve v strugarni.

PEČNIK TEREZIJA je bila tudi delavka opekarne, nato pa je delala v pakirnici.

BOLARIČ TEREZIJA je delala pri nas večino let v loščilnici, zadnja leta je zaradi bolezni bila razvrščevalka v razvrščevalnici.

GOLAVŠEK RUDI je delal v slikarni kot žgalec, rezal je in lepil odlepke ter kahal kavo za svoje sodelavke.

ZEME JOŽEFA je delala kot čistilka, prodajalka v trgovini in razvrščevalka.

COLNARIČ VIKTOR je delal kot vratar, strugar in žgalec v slikarni.

HAMAR MARIJA je delala na opekarni in v loščilnici kot razvrščevalka.

MAKSIČ SONJA je bila pri nas zaposlena v tajništvu, razvrščevalnici in splošnem sektorju.

PINTER MARIJA je delala v slikarni vsa dela in kljub bolezni je vztrajala in dočkala letos starostno upokojitev.

JAGIČ RAJKO je bil zaposlen kot žgalec pri predornih pečeh.

KAČIČ OTON je bil pri nas računovodja (novega še nimamo)!

LEDNIK JOŽE je bil pomočnik na generatorju, kurjač parnega kotla in pripravljalec mase v grafitu.

ČADEJ SILVA je delala pri pečeh, v livarni in razvrščevalnici.

Obvestilo

Obveščamo vas, da bo v primeru ugodnih snežnih razmer, organiziran smučarski tečaj v Libojah za predšolske otroke naših delavcev.

Podrobnejše informacije o tem dobite pri tov. Albinu Zeme.

Umrlim v slovo!

Nekateri mi boste očitali (še posebno svojci umrlih), da v našem Keramiku že dolgo časa ni bilo sestavka "Umrlim v slovo". Opravičujem se vam! Obenem bi vam pa rad povedal, da svoje delo (govore opravljam že dvanajst let in, da je to zelo naporno in odgovorno do svojcev, čeprav mnogi mislijo drugače.

Kljub temu, da članki v Keramiku niso bili objavljeni skoraj dve leti moram povedati, da smo se udeležili vseh pogreb-ov naših upokojencev. V letu 1987 in v letošnjem letu nas je zapustilo 12 članov oziroma upokojencev. Kako neusmiljeno je človeško življenje!

Vse življenje garaš, da bi lahko na stara leta – kot radi rečemo, mirno užival sado-ve svojega dela, in ko končno dočakaš tisti dan se vprašaš: kako dolgo bom še sploh živel?

In če se ozremo nazaj lahko ugotovimo, da so bili to marljivi delavci, in da so se ubadali z čisto drugačnimi težavami kot mi danes. Priznati bi jim morali, da je bilo njihovo delo vse prej kot lahko saj so poznali večinoma ročno delo, brez sodobnih pripomočkov kakor jih imamo danes. Toda kljub temu so radi prihajali na delo, še rajši pa so se sedaj vračali na srečanja upokojencev, kjer so se spominjali dni, katere so preživeli v naši tovarni, zavedajoč se, da jim je bila ta tovarna nepogrešljivi drugi dom.

Res med nas jih nikoli več ne bo, toda v naših spominih bi naj ostali.

V letu 1987 smo se poslovili:

Olga Mihelak – 3. januar 1987

Anica Krošl – 4. februar 1987

Štefan Goričanec – 20. maj 1987

Lucija Žagar – 5. junij 1987

Karel Kveder – 13. julij 1987

Alojz Janc – 27. julij 1987

Martin Potočnik – 6. avgust 1987

Franc Stiplovšek – 25. oktober 1987

Franc Planinšek – 1. december 1987

V tem letu:

Marija Piliš – april 1988

Slavko Grobelnik – 19. april 1988

Franc Dolinšek – 9. nov. 1988

Kot sem že omenil je poslanstvo katerega opravljam že vrsto let vse prej kot hvaležno. Verjeli ali ne vsako slovo je težko, še posebno ko moraš stopiti pred odprti grob v katerega položijo še aktivnega člana kolektiva. In tako poslanstvo smo imeli sedaj že davnega 23. junija 1987. leta v Leskovcu pri Ptujju, ko smo se poslovili: pevci, godbeniki in številni člani kolektiva od marljive in vestne sodelavke Julčke. Njeno telo smo položili pod obronki haloških gričev v temni grob.

S tem kratkim zapisom končujem to odgovorno delo v želji in prepričanju, da bo človek, ki bo prevzel to delo imel manj dela (govorov) in da bo bolj vestno pisal v naš list "Libojski keramik".

Vsem sorodnikom in znancem umrlih izrekamo delavci Keramične industrije Liboje še enkrat naše iskreno sožalje.

Tone Mlinarič

Kadrovske spremembe v letu 1988

V letu 1988 so se zaposlili:

1. MLINARIČ Marija, 4. 1. 1988, tajništvo
2. TRATNIK Rajko, 4. 1. 1988, predorna peč
3. GUBERAC Ivan, 5. 1. 1988, predorna peč
4. PERNOVŠEK Branko, 15. 3. 1988, predorna peč
5. URANJEK Mojca, 23. 3. 1988, loščilnica
6. PETROVEC Emil, 4. 4. 1988, loščilnica
7. FELDIN Branislav, 4. 5. 1988, predorna peč
8. KELENC Zdenka, 1. 5. 1988, kadrovsko-spolna služba
9. MAČINKOVIČ Ana, 6. 5. 1988, loščilnica
10. PODLESNIK Roman, 9. 5. 1988, predorna peč
11. SELČAN Sonja, 10. 5. 1988, livarna
12. NEUHOLD Dušan, 11. 5. 1988, predorna peč
13. FIJAVŽ Aleš, 16. 5. 1988, livarna
14. HRIBAR Gregor, 30. 5. 1988, skladišče gotovih izdelkov
15. LAZARIKIČ Siniša, 1. 6. 1988, loščilnica
16. GLUŠIČ Suzana, 2. 6. 1988, loščilnica
17. TRUPEJ Jožica, 6. 6. 1988, loščilnica
18. HOJNIK Romana, 13. 6. 1988, računovodska služba
19. VREČAR Milena, 13. 8. 1988, loščilnica
20. KALŠEK Anton, 14. 7. 1988, loščilnica
21. VAŠ Sonja, 14. 7. 1988, strugarna
22. ANTOLINC Nataša, 15. 7. 1988, strugarna
23. LIPOVŠEK Esmā, 21. 7. 1988, strugarna
24. VASLE Ernesta, 1. 8. 1988, strugarna
25. KOKOL Rafael, 3. 8. 1988, predorna peč
26. MARIČ Nedeljka, 15. 8. 1988, pakirnica
27. ZAFRAN Anita, 1. 9. 1988, razvrščevalnica
28. KRIVEC Damjana, 6. 9. 1988, strugarna
29. JEGRIŠNIK Anita, 12. 9. 1988, loščilnica
30. BALOH Tanja, 13. 9. 1988, računovodska služba
31. GORŠEK Boris, 26. 10. 1988, predorna peč
32. RENKO Darja, 13. 10. 1988, loščilnica
33. MASTNAK Ciril, 7. 11. 1988, skladišče gotovih izdelkov
34. BREZLAN Ciril, 21. 11. 1988, predorna peč
35. BLAŠUTTO Aleksander, 2. 12. 1988, modelarna

36. ZUPANC Marjan, 7. 12. 1988, predorna peč
37. HLUPIČ Jasna, 13. 12. 1988, kadrovsko-spolna služba

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in stare mame Gabrijele Zupanc se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob tem težkem trenutku stisnili roko v znak sožalja ali darovali cvetje na njen grob.

Posebna zahvala velja sosedom za njihovo nesebično pomoč, godbi za odigrane žalostinke, ter tov. Mlinariču za lep govor.

Hči Silva ter sinova Ivan in Franci z družinami

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame Cecilije Turnšek se iskreno zahvaljujemo oddelku Strugarna za denarno pomoč, kakor tudi tov. Mlinariču za poslovilne besede ob odprtem grobu, hvala tudi godbi na pihala iz Liboj in stanovalcem iz bloka Kasaze 105 a, kakor tudi vsem, ki ste darovali cvetje in jo pospremili na zadnji poti.

Hčerki Elica in Cici z družinama

ŽIVETI V MIRU

VSAKDO SI ŽELI ŽIVETI MIRNO,
BREZ SKRBI,
A ŽIVLJENJE LAHKO NI,
V NJEM JE MNOGO TEŽAV
IN SKRITIH PASTI.

KOLO SREČE SE OBRAČA
ZDAJ NA ENO, ZDAJ NA DRUGO
STRAN,
ŽIVLJENJE MNOGA PRESENEČEN-
JA
PRINAŠA, ZA KATERA NI NAM
MAR. PA VENDAR SO DROBNE
STVARI, KI SO POTREBNE ZA
RAZUMEVANJE MED VSEMI
LJUDMI – ENI SO TAKI, DRUGI
DRUGAČNI, PRVIM SE ŽIVLJENJE
LEPO ZDI, A DRUGIM
NAKLONJENO NI.

Vanja Mavrek

NAGRADNA KRIŽANKA

RISALA V. GORAC	MESTO PO KATEREM SE IME NOVE SKANARJEZ	PRODJE	MUSLI MAN VERSKI POGLAVAR	V KOKOS	INDIJSKI DROBIŽ	JAPANEZO- VA ZADNICA	GRŠKA ČRKA	RIMSKI VEZNIK
UMETNICE KI SLIKAJO								
ČLAN ZK								
PRIPRAVE, STROJI								KIL
GLAVNO MESTO BIRIJE							STARO IME ZA NOVEMBER	NAŠ VOĐITELJ
A. IN ZI. ČRKA			ČUDO- TUORNIKA	IME NAŠEGA HABANNEGA	ŽENSKI GLAS M. OZNAKA KRAPING			
RAČJI MLAČIČ						ENAKA SAMOGLAS. OSTROST		
KIL	GLAVNO MESTO ITALIJE (ORJA.)	PAMETNOST KAKETNI ČLANEK						
IME ŠE FA MODELARNE TOV. V ŽELE- ZNIKI H					100	TELEVIZ. ZASLON		LJUBJ. KOV. MOSKO IME

JESTAVIL ČUPNI DRAGO	ALARMNA NAPRAVA	GLAVNO MESTO ARMENIJE	NATRIJ	ORGAN VIDA	KIL	TOV. ŠAR. OP. IZ VRANTA IME DVE H LAZOV-VELEB.			
						CUNJA			
SUHA TRAVA					OBOKANA STEBRIČKA				
DRŽAVA NA BLJZINEM VZRODU					TUJE MOŠ- KO IME ČRTA	GLAVNO MESTO SAUDOVE ARABIJE JUŽNOME GOBEŠTVO PEŠEM HWALNICA			
KARTASKI VZKLIK			KDOR ORJE ČEŠKA PRI- TRDIJANICA			KIL PRAVOZLAN- NA ERKVENA SLIKA	ODELEK V KERAMIČNI	OŠEBNI ZAMEK	
PRVA ŽENSKA				PERKIN TOČ SKOZI INUS DRUČ PREDLOG		TOVARNA TV-APARAT V ZAGREB	BANA	IME TV NOVINARKE SUKIČ	13. IN 16. ČRKA MESTNA OPRAVA
GORANA PRIMOR- SKEM					ORANJE		OTOK JV OD LOŠINJA	LJUBLJAN JELOVNA ORGANIZAC.	IME NAŠEGA PODLESNIKA ANTON ASKERC
POZITIVNA ELEKTRODA					KIL	ANTIČNO IME OTOKA VISA		INDONEZIJ OTOK PRIPADNIK BASKOV	

								STARO - RIMSKI POZDRAV
ZGOLJ							JUŽNOME. PAPIGA ELEKTRON. INDUSTRIJA	
LESKI ODSEV								15. IN 23. ČRKA
GRŠKI POLOTOK								1. IN 6. ČRKA

UGANKARSKI SLOVARČEK

ANAS – indijski drobiž
 EREVAN – glavno mesto Armenije
 RE – kvartaški vzклик
 ANODA – pozitivna elektroda

ARKADA – obokano stebrišče
 ISSA – antično ime za otok Vis
 RIAD – glavno mesto Saudove Arabije
 LJERKA SUKIČ – novinarka RTV
 Ljubljana

Novi priimek: BIZILJ
 ALAN – ime dveh prelazov na Velebitu
 (Mali in Veliki Alan)
 AVE – starorimski pozdrav